

SAVITRI

Sri Aurobindo

Boek II Het Boek van de Wereldreiziger

Canto VI De Koninkrijken en Godheden

van het Grotere Leven

Geschreven door Alok Pandey
Vertaald door Chris Duindam

BOEK TWEE

Het Boek van de Wereldreiziger

Canto Zes De Koninkrijken en Godheden van het Grotere Leven

Openingsopmerkingen voor het Canto 6. De Passage Naar een Groter Leven, p. 173

Openingsopmerkingen voor het Canto Zes “Het Koninkrijk en de Godheden van het Grotere Leven.

De evolutie van het aardse leven is verscheidene stappen en stadia geweest. Niet alle leven's mogelijkheden zijn uitgeput. Er zijn grotere en wijdere domeinen, waarvan de krachten zich proberen te manifesteren op aarde. Van tijd tot tijd hebben sommige van deze krachten zichzelf uitgedrukt door sommige exceptionele menselijke wezens. In dit Canto hebben we een gedetailleerde beschrijving van dit grotere domein, dat bestaat voorbij ons kleine leven, dat gecentreerd is rond de lichamelijke behoeften en kleine preoccupaties. De deur naar dit grotere leven opent met verbeelding en sublieme emoties, die het hart beroeren en ons verheffen, zelfs ofschoon momenteel, naar een hogere toestand. Het is de hogere vitale werkelijkheid, die kunst en muziek inspireert en zijn vleugels verleent aan spraak, die zweeft naar de hoogten.

De Passage naar een Groter Leven, p. 173

Openingsopmerkingen

Aswapati vangt nu verder aan met zijn reis. Hij heeft de koninkrijken van het kleine leven doorkruist, hun krachten, energieën en wezens bestudeerd, de invloed ervan gekend en haar harde greep op het aardse leven. Nu bereidt hij zich voor om verder te onderzoeken.

Terugwijkende muren

Als een, die nu tussen schemerige terugwijkende muren
Naar het verre schijnsel van een tunnel's mond,
Hopend op licht wandelt met een vrijere tred
En de adem van een vrijer lucht voelt naderen,
Zo ontsnapte hij aan die grijze anarchie.

De muren van het bewustzijn, die ogenschijnlijk een domein definiëren en scheiden van een andere, beginnen zich verder part te zetten, terwijl Aswapati een ruimere en vrijere ruimte binnengaat. Door een nauwe tunnel gaat hij naar een glinsterend licht. De grijze anarchie van het kleine leven wordt achter gelaten, terwijl hij beweegt met de hoop om een betere wereld te vinden.

Een vruchteloze wereld

In een vruchteloze wereld kwam hij,
Een doelloos gebied van beknotte geboorte,
Waar het bestaan voor niet-bestaan vluchtte en het waagde
Om te leven, maar geen kracht had om lang te verblijven.

Eerst gaat hij een vruchteloze wereld binnen, die ogenschijnlijk geen doel dient, zelfs niet het doel van grip op de materie hebben. Het is een wereld, waar het leven verlangt naar grotere dingen, maar niet de kracht heeft om hen te realiseren.

Roepend om een richting

Boven glinsterde een hemel gelijk een peinzende voorhoofd,
Gekweld, doorkruist met vleugels van twijfelachtige waas,
Riskerend met een stem van zwervende winden
En roepend om een richting in de leegte
Als blinde zielen, die zoeken naar het zelf, dat zij verloren
En ronddolen door ongewone streken;
Vleugels van vage bevraging ontmoetten de vraag van de Ruimte.

Er is in deze wereld een hoop en een zoeken, maar men weet niet, welke richting te nemen en hoe de dromen te vervullen, die het hart bezoeken. Het is als een wereld,

waar blinde zielen aan het zoeken waren naar iets, dat verloren is, dat zij toch de hele tijd in zich droegen, maar niet konden zien. Er is een constant zoeken, maar er komt geen blijvend antwoord in die wereld.

Een twijfelachtige hoop

Na de ontkenning daagde er een twijfelachtige hoop,
Een hoop op zelf en vorm en vrijheid om te leven
En de geboorte van wat nog nimmer kon bestaan,
En de vreugde van denkvermogen's gevaar, de hart's keuze,
De gratie van het onbekende en handen van plotselinge verrassing
En een aanraking van zekere heerlijkheid in onzekere dingen:
Naar een vreemde onzekere streek kwam zijn reis,
Waar bewustzijn speelde met onbewust zelf
En geboorte een poging was of een episode.

De koninkrijken van het kleine leven worden onbewust gedreven. Maar hier vinden we dromen en hoop. Maar de manier om deze dromen te realiseren en te vervullen is niet zo zeker, omdat haar energieën onwetend zijn van de weg en omgaan met onvolmaakte materie. Het gaat door gevaar en gissing en verbeelding en hoop en wordt voortdurend verrast door het onbekende, dat het altijd omgeeft. Toch ontdekt het zelfs in deze toestand de vreugde van plotselinge openbaringen. Er is een halfslachtige poging om het bewustzijn tevoorschijn te laten komen uit een onderbewuste toestand, waar de schepping in ondergedompeld is.

Slotopmerkingen

Aswapati hervat nu zijn reis. Hij doorkruist een wereld, waar fantasie en werkelijkheid, dromen en verbeeldingen zich vermengen met de waarheid. Dit is ook een passage, waar de evolutionaire Energie door moet gaan.

Een Magische Ruimte, p. 173-174

Openingsopmerkingen

Het domein van hogere vitale werelden is een wereld in het midden. Het droomt, maar heeft niet de knowhow om haar dromen te bereiken en realiseren. Er is, in deze wereld, de charme van voelen en hopen en dromen, maar niet de vreugde van realiseren.

Een charme, die zijn bekoring niet kon behouden

Een charme kwam nader, die zijn bekoring niet kon behouden,
Een gretig Vermogen, dat zijn weg niet kon vinden,
Een Toeval, dat koos voor een vreemde rekenkunde,
Maar kon er de vormen niet mee binden, die het maakte,
Een veelvoud, die zijn som niet kon bewaken,
Die kleiner dan nul werd en groter dan een.

Deze wereld trekt de ziel aan naar toekomstige dromen, maar het zoekt naar haastig realiseren zonder de benodigde kennis of het geduld om dingen te bouwen, die blijven. Als een consequentie wanhoopt het even snel als het met geweld hoopt. Er is in deze wereld een tendens om naar grote hoogten te stijgen op vleugels van fantasie en verbeelding, maar ook om laag te zinken. Het is een altijd verschuivende wereld, die niet in staat is om te behouden, wat het naar zichzelf trekt. Haar krachten komen als golven op de zee, die nu hoog rijst en dan plat valt en naar beneden zinkt.

Vlietende drift

Met het bereiken van een ruim en schaduwachtig besef, (pag. 174 begint)
Dat er niet om gaf om zijn vlietende drift te definiëren,
Werkte Leven in een vreemde en mythische sfeer,
Ontdaan van haar lieflijke luisterrijke zonnen.

Het voelt de grootheid van het leven en streeft ernaar om het te bereiken, maar met ongeduld en haast. Het werkt in een wereld van dromen, leeg van het ware Vermogen, dat eeuwige dingen kan bouwen.

Verbeelde werelden

In verbeelde werelden, doch nimmer waargemaakt,
Een dralende glinstering aan schepping's rand,
Dwaalde men en droomde en stopte nooit om iets te voltooien:
Voltooïing zou deze magische Ruimte vernietigd hebben.

Haar krachten scheppen fantasiewerelden, die nooit bestonden. Haar glans is als een eeuwigdurende hoop om te scheppen, maar doet dat nooit werkelijk. Het investeert haar energieën in dromen en de vreugde, die men krijgt door fantasie. Maar om te verwerven betekent werk en inspanning. Het betekent de werkelijkheid het hoofd bieden en niet tevreden zijn met imaginaire verwervingen.

Een schemerig wonderland

De wonderen van een schemerig wonderland,
Vol van een vreemde, vergeefs geschapen schoonheid,
Een opwelling van verbeeldingsvolle werkelijkheden,
Schemerige tekens van een van bovenaf verzegelde Pracht,
Wekten de passie van het oog's verlangen,
Drongen geloof op aan het bekoorde denken
En trokken het hart, maar leidden het niet naar het doel.

Verlangens en passies gaan deze wereld binnen en vormen het denken en de verbeelding. Zij ontsteken onze ogen met niet realiseerbare prachten, niet realiseerbaar op de manier, dat we het verwachten om te zijn. Toch dwingt het ons om te geloven en vergeefs te hopen om onze subjectieve ruimte te vullen met de schoonheid van ongerealiseerde dromen en fantasieën.

Slotopmerkingen

Deze wereld is als een vreemde bemiddelende trap tussen de harde fysieke werkelijkheden van vandaag en het idealisme, dat ons inspireert tot een betere en hogere toekomst. Maar deze trap is niet gebouwd op werkelijk vermogen, noch heeft het de ware kennis. Het is gevangen en verstrikt in haar eigen wonderland van dromen en fantasieën.

Een Gebied van Verbeeldingen en Verlangens, p. 174-175

Openingsopmerkingen

Aan deze wereld ontbreekt het vermogen om vormen te bouwen, die haar dromen zouden kunnen belichamen en realiseren. Haar licht is als een glinstering, dat vervaagt, voordat het de aarde raakt en het verlicht. Het geeft dromen, maar niet het vermogen en de kennis om het te realiseren.

Vluchtig fijngevoeligheid

Er stroomde een magie als van bewegende taferelen,
Die enige tijd hun vluchtige fijngevoeligheid behielden
Van spaarzame lijnen, geschilderd door een abstracte kunst
In een vreemd schaars licht met een zwak droom-penseel
Op een zilveren achtergrond van onzekerheid.

De taferelen van deze werkelijkheid van betoverende voorstellingen vloog voorbij, alsof magisch gecreëerd en verdwijnend zonder een spoor. Kunstvormen sprongen op om het te vangen op canvas en film. Toch ontbrak er substantie en werkelijkheid aan en er was de sfeer van onzekerheid.

Een kindergloed

Een kindergloed van hemelen dicht bij de morgen,
Een intens vuur, bevat, maar nooit aangestoken,
Streelde de lucht met vurige aanwijzingen van de dageraad.

Haar dromen waren als de eerste glinstering van de dageraad, maar bij het ontwaken was er nog nacht en duisternis. Er waren hints en suggesties van wat zou kunnen zijn of zou moeten zijn, maar nooit van wat is of wat zal zijn.

Imperfectie's charme

Het volmaakte, dat verlangde naar onvolmaaktheid's bekoring,
Het verlichte gevangen door de valstrik van Onwetendheid,
Etherische schepselen, aangetrokken door lichaam's verlokking
Kwamen, met onzichtbare vleugels slaand, naar dat gebied van belofte,
Hongerig naar de vreugde van eindig leven,
Maar te goddelijk om geschapen grond te betreden
En het lot van vergankelijke dingen te delen.

Deze droomwereld draagt haar eigen charme, omdat men hier perfectie kan fantaseren zonder de noodzaak om het te realiseren. Het wil, dat dingen veranderen in overeenstemming met de hart's onvolmaakte ideeën en verlangt eenvoudig naar een wereld om gevormd te worden in overeenstemming met onze wensen en

verlangens. Met andere woorden, het probeert onze huidige onvolmaakte staat te prolongeren, behalve dat het op de een of andere manier droomt, dat wanneer al onze dromen en wensen vervuld zouden worden en onze verlangens bevredigd, we dan voor altijd gelukkig zouden zijn. Dat is haar idee van volmaakt leven. Het hoopt perfectie te creëren, zelfs terwijl de mens onwetend blijft en zwoegt onder de stress van het ego en de verlangens, waarbij hij valse utopieën creëert. En toch weet het, dat deze dromen de test niet zullen doorstaan van de harde aardse werkelijkheden. Dus hangt het halverwege tussen de onbruikbaarheid van haar dromen en het onvermogen om verder op te stijgen naar een land, waar men het vermogen kan vinden en de kennis om het te realiseren.

Onvergankelijke begeerte

De Kinderen van de onbelichaamde Gloed,
Verrezen uit een vormloze gedachte in de ziel
En achtervolgd door een onvergankelijke begeerte,
Kruisten het veld van de navolgende blik.

Het leidt de aspiratie af voor perfectie in de gebieden van verlangens, waar er geen einde is aan wensen en ogenblikkelijke bevredigingen. Het creëert voor de mens de valse oppervlakteziel van verlangens, die hij voortdurend verwacht met zijn ware zelf en achter vluchtige dromen aanrent en hen najaagt, die in een moment ineens kunnen vallen.

Bleke dromen, die werkelijk leken

Een wil, die onstandvastig faalde, werkte daar:
Het leven was een zoektocht, maar nooit werd iets gevonden.

Niets gaf daar voldoening, maar alles bekoorde, (pag. 175 begint)
Dingen leken te bestaan, die er nooit helemaal zijn,
Beelden werden gezien, die leken op levende handelingen
En symbolen verborgen de betekenis, die zij claimden te tonen,
Bleke dromen werden werkelijk voor de dromer's ogen.

In deze droomwereld van de vitale werkelijkheden droeg fantasie een tenue van werkelijkheid en ving de dromer in zijn verlokken gebieden. Toch was er geen wil om door te zetten, geen geduld en doorzettingsvermogen om te realiseren. Er was een zoektocht, maar nooit de voldoening van het vinden, symboolbeelden, maar niet het innerlijke besef.

Verstrikte geesten

De zielen kwamen daar, die vergeefs streefden naar geboorte,
En verstrikte geesten zouden kunnen zwerven door alle tijden,
En toch nooit de waarheid, waarbij zij leven, vinden.

Verstrikt in deze fantasiewereld is het erg moeilijk om eruit te komen. Men kan voor altijd in dit domein blijven, terwijl men hemelse dromen droomt en dwalen door een lange passage van de tijd, zonder te weten, dat niets hiervan werkelijk is.

Miraculeus en half-waar

Allen snelden voort als hoop, die jaagt op een verborgen kans;
Niets was vast, niets voelde volledig:
Alles was onveilig, miraculeus en half-waar.

Het leek een werkelijkheid van leven, die geen basis had.

Niets was daar zeker, zelfs ofschoon het miraculeuze proporties aannam. Er was geen basis voor deze geconstrueerde werkelijkheid en toch zette men door met een oog op de kans, dat zijn dromen soms gerealiseerd ziet.

Slotopmerkingen

Deze droomwereld is, waar sommige halfbakken aspiranten verstrikt raken, speciaal diegenen, die heimelijk ambitie en verlangen hebben. Niet in staat om de noodzakelijke inspanning neer te zetten voor zuivering of de strijd het hoofd te bieden vanbinnen en vanbuiten, creëren zij een fantasieland van 'half waarheden, half leugens' en leven als een bedrogen iemand, die zijn eigen bedrog niet kent.

Koninkrijk van de Morgenster, p. 175

Openingsopmerkingen

Terwijl hij verder klimt uit dit droomland, gaat Aswapati een werkelijkheid binnen, waar dag en nacht elkaar ontmoeten. De zon is nog niet opgekomen, maar er is een soort hoop en begeleiding van de hoge hemelen verderop.

Een groter zoeken

Dan daagde er een groter zoeken, een verbrede hemel,
Een reis onder vleugels van een broedende Kracht.

Een groter zoeken arriveert eindelijk, dat iemand uit dit droomland trekt, alsof een dwingende Kracht de ziel verdreven had buiten de veilige limieten van zijn droomland in de wijd open hemel, die wenkt van verre.

Een schemeringsschoonheid

Als eerste kwam het koninkrijk van de morgenster:
Een schemeringsschoonheid beefde onder zijn lans
En het kloppen van de belofte van een ruimer Leven.

Toen daagde een nieuwe belofte en hoop van een grotere wereld en een hogere mogelijkheid. Het bracht met zich de klop van schoonheid en vreugde.

Twijfelende zon

Toen rees langzaam een grote en twijfelende zon
En in haar licht maakte zij van het zelf een wereld.

Het licht van twijfel werd getoond, dat men de onwerkelijkheid liet zien en de val van fantasie, waarin men gevangen was. Aldus begon de klim weer met de tweelingondersteuning van hoop en twijfel.

Fragmentarisch zoeken

Een geest was daar, die zocht naar zijn eigen diepe zelf,
Maar alsnog tevreden was met naar voren geduwde delen
En delen van het leven, die het geheel logenstraffen,
Maar die, aaneengevoegd, op een dag waar zouden kunnen zijn.

Er was eerder een zoeken dan dromen, maar een zoeken, dat nog niet hoog en intens genoeg was voor de ultieme Waarheid. Men zocht naar glimpen en was tevreden met fragmenten van de Werkelijkheid, en hoopte, dat op een dag al deze fragmenten samengebundeld konden worden en tot een geheel gebouwd.

Iets scheen er te zijn bereikt

Toch scheen er tenslotte iets te zijn bereikt.

Er was tenminste enige verwerving hier, hoe fragmentarisch ook.

Wil om te zijn

Een groeiende mate van de wil om te zijn,
Een tekst van leven en een grafiek van kracht,
Een script van handelingen, een lied van bewuste vormen,
Beladen met betekenissen, die vluchten uit denken's greep
En gepakt met ondertonen van leven's ritmische roep,
Kon zichzelf schrijven op het hart van levende dingen.

Niet tevreden met dromen drong deze wereld zichzelf naar realisatie en verwerving van wat het gedroomd had. Er was erin een kracht en impuls om te handelen, enige vormen om het sentiment en het zoeken te belichamen, enige betekenis in haar roep van het leven.

Slotopmerkingen

Aldus zien we, hoe Sri Aurobindo ons stap voor stap meeneemt en onze handen vasthoudt naar het allerhoogste Mysterie. Uit het fantasieland gaan we naar een werkelijkheid, die probeert te realiseren, waar het van droomt.

Macht van de Geheime Geest, p. 175-176

Openingsopmerkingen

Zo gedreven en bewogen door de adem van de Geest doet de mens een inspanning om zijn dromen te realiseren en vangt hier in het proces enige glimpen en voelt daar een aanraking.

Een of andere glimp en glorie

In een uitbraak van de macht van de geheime Geest,
In Leven en Materie's antwoord van heerlijkheid
Kon een of ander gezicht van doodloze schoonheid worden gevangen,
Dat onsterfelijkheid verleende aan de moment's vreugde,
Een of ander woord, dat de hoogste Waarheid kon incarneren
Sprong uit een kansspanning van de ziel, (pag. 176 begint)
Een of andere kleur van het Absolute kon op het leven vallen,
Een of andere glorie van kennis en intuïtief inzicht,
Een of andere passie van het verrukte hart van Liefde.

De geheime Geest verblijft binnen de materie en Zijn adem wordt gevoeld achter onze levens. Het beweegt ons om heerlijkheid te zoeken en geeft ons een glimp van onsterfelijke schoonheid en het besef van onsterfelijke vreugde, die voor altijd zou duren. Het inspireert ons met het woord, dat de hoge waarheid belichaamt en verleent een intuïtieve visie aan ons denkvermogen, onze harten met de sublieme passie en verrukking van Liefde.

Lichaamsloze heerlijkheid

Een hogepriester van de lichaamsloze Heerlijkheid,
In een ongezien spiritueel omhulsel gevangen,
De Wil, die het besef drijft voorbij zijn scope
Om het licht en de tastbare vreugde te voelen,
Vond half zijn weg in de Onuitspreekbare's vrede,
Ving half een verzegelde lieflijkheid van verlangen op,
Dat hunkerde vanuit een boezem van mysterieuze Zaligheid,
Manifesteerde half de gesluisde Werkelijkheid.

De lichamelijke heerlijkheid, de Geest, zoekt vormen om Zichzelf te manifesteren. In de mens drukt Het Zich uit in de vorm van een overtreffen van zijn wil voorbij natuurlijke beperkingen om ontastbare vreugden te voelen en het licht, dat niet gevonden wordt in onze beperkte denkvermogens en denken. We ontdekken de vreugde, die stroomt uit het Onuitsprekelijke, de lieflijkheid van de goddelijke aanraking, die ons inspireert naar de mysterieuze diepten van zaligheid. We worden gedwongen om de Werkelijkheid uit te drukken, die onze aan de zintuigen gekluisterde denkvermogens missen.

De goddelijkheid van een symbolisch universum

Een ziel, niet gehuld in zijn mantel van denkvermogen,
Kon de ware zin een beetje zien van een wereld van vormen;
Verlicht door een visioen in het denken,
Opgetild door het hart's begrijpende vlam,
Kon het in de bewuste ether van de geest
De goddelijkheid bevatten van een symbolisch universum.

Wanneer de ziel bevrijd is van de greep van het denkvermogen, wanneer het hart is vrijgelaten van de verwarringen en de turbulenties, die het belagen, dan ontsluit het hele universum de geheime Geliefde. Dan zien we Hem in iedere vorm, die alleen symbolen zijn van de Ene. De ware zin van de schepping wordt geopenbaard, die is om de Geest uit te drukken, die er in verborgen is als haar geheime essentie en bron.

Slotopmerkingen

Aldus brengt Sri Aurobindo ons nogmaals terug naar de centrale waarheid, dat deze wereld een progressieve manifestatie van de Geest is. Het is het Goddelijke, die Zichzelf uitdrukt door de symbolische vormen van het universum.

De Ladder van Mogelijkheden, p. 176-177

Openingsopmerkingen

Het leven is in eeuwigdurende beweging. Er is binnenin haar de Getuige Geest, wiens vermogen het drijft en duwt naar steeds grotere hoogten. Het koninkrijk van het kleine leven is maar een stap, die verder ontwikkelt in het koninkrijk van het Grotere Leven.

Uitgestrektere hoop

Deze werkelijkheid inspireert ons met onze uitgestrektere hoop;
Haar krachten hebben landingen gemaakt op onze globe,
Haar tekens hebben hun patroon getrokken in ons leven:
Het verleent een soevereine beweging aan ons lot,
Haar dwalende golven stuwen onze leven's hoge vloedgolf.

Het Koninkrijk van het Grotere Leven dringt aan op uitdrukking op de aarde. Haar wezens en krachten hebben menselijke lichamen opgenomen om de evolutionaire drang naar grotere hoogten te duwen. Zij inspireren ons met uitgestrektere hoop, bewegen ons om voor grotere doeleinden te werken, brengen een impuls naar binnen naar soevereiniteit en grootheid, die de bewakers van het lot kunnen uitdagen.

Alles, waarnaar wij zoeken

Alles, waarnaar wij zoeken, is daar aangekondigd
En alles, wat we niet gekend hebben, noch ooit gezocht,
Dat niettemin op een dag geboren moet worden in menselijke harten,
Dat het Tijdloze zich zou kunnen vervullen in dingen.

Al onze hart's verlangens, diegene, die de mensheid gevoeld heeft en diegene, die het nog moet voelen, zijn er in deze hogere werelden, die op de aarde drukken voor realisatie. Zij zijn de bron van onze eeuwige verlangens en alle mooie, hoge en nobele dingen, waarnaar we hier aspireren.

Ladder van de droom

Geïncarneerd in het mysterie van de dagen,
Eeuwig in een niet gesloten Oneindigheid,
Klimt een oplopende eindeloze mogelijkheid
Hoog op een toploze ladder van de droom
Voor altijd in de Wezen's bewuste trance.

Deze werelden zijn uitgespreid binnen de Ene en behouden binnen hun koninkrijken de mogelijkheden van de toekomst. Zij worden niet vernietigd met de destructie van

het fysieke leven en keren vandaar steeds weer terug om hun krachten en energieën en vermogens te vervullen.

Ongezien einde

Alles op de ladder klimt naar een ongezien einde.

Aldus klimmen we stap voor stap naar het Ongeziene door deze ladder van het Wezen, waarin het Ene Goddelijke Zichzelf uitdrukt op ontelbare manieren op ieder vlak van bewustzijn.

Eeuwigdurende vergankelijkheid

Een Energie van eeuwigdurende vergankelijkheid maakt
De reis, waarvan geen terugkeer zeker is,
De pelgrimage van de Natuur naar het Onbekende.

De Natuur karnt ons voortdurend en beweegt ons op de ladder naar de drempeldeur overgang, waar geen val meer kan zijn, maar een constante progressie. Het is, alsof de volledige schepping op een pelgrimage is om de Godheid te ontmoeten, waar alles uit voortgekomen is.

Opstijging naar de verloren Bron

Alsof zij in haar opstijging naar haar verloren bron hoopte (pag. 177 begint)

Alles te ontrollen, dat ooit zou kunnen zijn,
Haar hoge processie trek verder van stadium naar stadium,
Een voortgangssprong van zicht naar groter zicht,
Een procesmars van vorm naar overvloediger vorm,
Een karavaan van de onuitputtelijke
Formaties van een grenzeloze Gedacht en Kracht.

Door deze ladder klimt de Natuur van piek naar piek. Met iedere opstijging ontdekt zij en ontwart zij iets nieuws. Met iedere opstijging en nieuw stadium van progressie gaat haar visie en begrip ook vooruit en nieuwe vormen van gedachten en ideeën verschijnen, terwijl zij onophoudelijke opwaarts reist en voorop marcheert.

Slotopmerkingen

Als gevolg van deze ladder is de evolutie mogelijk. Ieder stadium van de opstijging is gefixeerd en onvermijdelijk in juist de logica van van de schepping en iedere stap van het grote ontvouwen is uitgezet.

Het Werk van het Leven, p. 177-178

Openingsopmerkingen

De vermogens van het Leven zijn tevoorschijn gekomen uit de borst van de Eeuwige's Lumineuze Kracht, en werken hier om iets te brengen van die Glorie, waarvandaan zij gekomen is, waaruit zij geboren is. Het is een lang en onverdroten werk van liefde.

Gescheiden van de Geest's onsterfelijke zaligheid

Haar tijdloze Vermogen, dat eens in de schoot lag
Van een beginloze en eindeloze Kalmte,
Nu gescheiden van de Geest's onsterfelijke zaligheid,
Zet het type op van alle vreugdes, die zij verloren heeft;
Door vergankelijke substantie in vorm te dwingen,
Hoopt zij door scheppende daad's bevrijding
Nu en dan de afgrond over te springen, die zij niet kan vullen,
Om enige tijd de wond van afgescheidenheid te helen,
Te ontsnappen uit het moment's gevangenis van kleinheid
En de Eeuwige's wijde sublimiteiten te ontmoeten
In het onzekere tijdsveld, dat hier wordt toebedeeld.

Het leven is tevoorschijn gekomen als een golf van creatieve energie uit de Eeuwige's kalmte. Het is hier om vormen te bouwen, te creëren, die het Eeuwige kunnen manifesteren. Toch worstelt zij, omdat het gescheiden is (in ervaring en niet in werkelijkheid) van het Eeuwige, omdat zij binnengegaan is in het duistere en obscure materiële gebied, dat als een gevangenis van materie is. Toch zwoegt zij en werkt om de verloren vreugde te herontdekken en enige gelijkenis te creëren van de eeuwige zaligheid.

Bijna benadert zij

Bijna benadert zij, wat nooit verkregen kan worden;
Zij sluit de eeuwigheid op in een uur
En vult een kleine ziel met de Oneindigheid;
Het Onbeweeglijke leunt naar het magische van haar roep;
Zij staat aan een kust van het Onbegrensbare,
Neemt de vormloze Bewoner in alle vormen waar
En voelt om haar de oneindige's omarming.

Iets, dat zij verwerft, hoe ogenblikkelijk ook, een of andere aanraking van de eeuwigheid, een of andere glimp van het Oneindige door het eindige. In deze moeilijke, bijna onmogelijk lijkende taak voelt zij zich geassisteerd, door de Oneindige, die verblijft in alle dingen als de vormloze essentie. Zij roept de Eeuwige aan en voelt hem naar beneden leunen op haar roep en haar in Zijn armen trekken.

Aldus is zij gedurende een moment verloren voor de tijd en de vergankelijkheid en gevuld met de eeuwige en onsterfelijke vreugde, die ons anders ontwijkt.

Haar taak kent geen einde

Haar taak kent geen einde; zij dient geen doel,
Maar werkt, gedreven door een naamloze Wil,
Die kwam uit enig onkenbaar vormloos Uitgestrekte.

Gedreven door de adem van God, door de tijdloze wil van de Eeuwige, zwoegt zij voort. Inspanning geeft haar eerder vreugde dan verwerving. Aldus gaat haar werk eindeloos door en op ontelbare manieren.

Geheime onmogelijke taak

Dit is haar geheime en onmogelijke taak
Om het grenzeloze te vangen in een net van geboorte,
Om de geest te gieten in een fysieke vorm,
Om spraak en denken te verlenen aan het Onuitsprekelijke;
Zij wordt gedreven om het altijd Ongemanifesteerde te openbaren.

De geheime lading, die haar gegeven is, is om het vormloze Goddelijke te openbaren en te manifesteren door myriaden vormen en om het grenzeloze te vangen binnen de eindige grenzen van tijd en ruimte, om spraak en denken te verlenen aan het Onuitsprekelijke en niet Communiqueerbare.

Het onmogelijke is gedaan

Toch is door haar vaardigheid het onmogelijke gedaan:
Zij volgt haar sublieme irrationele plan,
Vindt hulpmiddelen uit voor haar magische kunst
Om nieuwe lichamen te vinden voor het Oneindige (pag. 178 begint)
En beelden van het Onvoorstelbare;
Zij heeft het Eeuwige gelokt in de armen van de Tijd.

Haar vaardigheid en hulpmiddel hebben inderdaad de Eeuwige gelokt om zich te manifesteren in de Tijd. Zij heeft beelden en vormen gecreëerd om Zijn Glorie te manifesteren. In dit uitgestrekte zwoegen wordt zij eerder begeleid door intuïtie, die inherent is binnenin haar, dan door de rede. Daarom zouden haar verbeeldingen irrationeel kunnen lijken voor ons beperkte zien, maar de Eeuwige weet de waarheid achter iedere van haar ogenschijnlijk irrationele stappen. Aldus had zij verworven, wat voorsnog binnen de beperkingen zou kunnen zijn en de materialen, die aan haar aangeboden voor het werk.

Slotopmerkingen

Essentieel wordt de hele schepping bedoeld om het Eeuwige en het Oneindige uit te drukken door eindige en vergankelijke vormen. Dat is de grote uitdaging van het leven en zij werkt door zonder angst of dwaling of enige afschrikking.

Het Verafgelegen Ongeziene Einde, p. 178

Openingsopmerkingen

Deze wereld van het kleine leven lijkt een mislukking te zijn, wanneer vanaf een kant bekeken. Maar dat is een foutief inzicht. Ieder is een stap in een onvermijdelijke ketting, die klimt naar het Eeuwige.

Zij weet niet

Zelfs nu weet zijzelf niet, wat zij gedaan heeft.

De werkingen van deze werkelijkheid lijken gedaan te worden in onwetendheid, zelfs ofschoon er een wijsheid staat achter haar werken. Toch beweegt en handelt dit domein in onwetendheid van de wijsheid, die het van vanachter beweegt.

Verbijsterend masker

Want alles is gesmeed beneden een verbijsterend masker:
Een gelijkenis, die anders is dan zijn verborgen waarheid,
Die het aspect draagt van een illusie's truc,
Een geveinsde, door tijd gedreven onwerkelijkheid,
De onvoltooide schepping van een veranderende ziel
In een lichaam, dat verandert met de inwoner.

De vorm en verschijningen vermommen deze diepere wijsheid, die opereert van vanachter voor zijn verafgelegen ongeziene resultaten. Zijn vormen zijn veranderbaar en dienen als tijdelijke huizen voor de groeiende en ontwikkelende ziel.

Een tijdloos mysterie werkt uit in de tijd

Onbetekenend haar middelen, oneindig haar werk;
Op een groot gebied van vormloos bewustzijn
Met kleine eindige streken van denkvermogen en besef
Ontvouwt zij eindeloos een eindeloze Waarheid;
Een tijdloos mysterie werkt uit in de Tijd.

We zien een stap en niet het geheel. Noch weten we het nog onafgemaakte werk, waarnaar de Natuur streeft. Zoals het vereiste van dit vlak, zo zijn ook de middelen gegeven om uit een grond van een vormloos bewustzijn enige vroege gelijkenis te vormen van een vorm met de hulp van het denkvermogen en besef. Wat ervoor het eindpunt lijkt, is maar een kleine stap in het grote eindeloze ontvouwen in de Tijd.

Passie en de pijn

De grootsheid, die zij gedroomd heeft, hebben haar daden gemist,
Haar werk is een passie en een pijn,
Een verrukking en een kwelling, haar glorie en haar vloek;
En toch kan zij niet kiezen, doch werkt voort;
Haar machtige hart verbiedt haar om op te houden.

Gedreven door een onweerstaanbare creatieve drang om naar buiten te brengen wat zich vanbinnen verbergt, gaat de levenskracht door met werken door de blindheid en de worsteling en de pijn. Haar momenten van glorie blijven niet en alles, dat het creëert met zoveel passie, eindigt terug in een ineenstorting. Toch is zij bewogen door een impuls, die weigert op te geven en gaat door met werken in de gebieden van onwetendheid.

Durf, delirium van heerlijkheid

Zolang als de wereld bestaat, zal haar falen
Verbazingwekkend voortleven en Rede's blik verijdelen,
Een dwaasheid en onuitsprekelijke schoonheid,
Een superbe krankzinnigheid van de wil om te leven,
Een durf, een delirium van heerlijkheid.

Wat voor ons oppervlakkige zicht een mislukking lijkt, is maar een kleine stap naar een veel groter doeleinde. De rede kan het niet peilen en zou het zelfs beschouwen als een dwaasheid, een dwaling of een fout, ofschoon een mooie. Er is er vanbinnen een wil om te leven en een heerlijkheid, die gevoeld wordt door alles, alsof alles, waarnaar zij streeft, is om deze heerlijkheid uit te drukken door haar immense en gekke durf.

Slotopmerkingen

Zoals we kunnen zien, is dit een stap, die die kracht en vermogen van het Leven neemt in zijn opwaartse opstijging. Het wordt bewogen door een innerlijke passie en heerlijkheid, die geen mislukking kent, noch een vaste term voor zijn creatieve dans.

De Wet van Vitale Werelden, p. 178-179

Openingsopmerkingen

Iedere wereld wordt bestuurd door haar eigen inherente en intrinsieke wet. Haar wezens en schepsels, zowel als diegenen, die handelen onder haar invloed, komen onder deze wet en ervaren dingen dienovereenkomstig.

Verzadigt zonder bevrediging

Dit is haar wezen's wet, haar enige hulpbron;
Zij raakt verzadigd, ofschoon bevrediging nooit komt,
Haar hongerige wil om overal haar veelvuldige
Verbeelde verdichtfels van het Zelf te verkwisten
En duizend vormen van één Werkelijkheid.

De drijvende kracht achter deze wereld is een eeuwigdurende ontevredenheid. Er is momentane verzadiging van haar begeerten, maar het blijft niet. Maar keert zich vroeger of later ergens anders naartoe, naar andere gebieden en vormen voor haar hongerige wil, die de Oneindigheid zoekt op een eindige basis. Het zoekt de Ene in al Haar ontelbare aspecten en ziet hen verbeeld in verscheidene vormen en vormt hen in haar gefingeerde creaties.

Waarheid's vluchtige zoom

Een wereld maakte zij, aangeraakt door waarheid's vluchtige zoom,
Een wereld, geworpen in een droom, van wat het zoekt,
Een icoon van waarheid, een bewuste mysterie's vorm.

Deze wereld wordt gecreëerd door enige vlietende glimpen van de bedekkingen en gewaden, waarin de Ene Waarheid gekleed is. Het is genoeg voor deze wereld van fantasie en verbeelding om een droomgelijke werkelijkheid te bouwen, een icoon en een beeld, om haar zoeken te bevredigen, ofschoon ogenblikkelijk.

Een droom vertrouwen

Het bleef niet hangen, gelijk het aardedenkvermogen, omzoomd
Door massieve barrières van klaarblijkelijk feit;
Zij durfde op het droom-zintuig en op de ziel te vertrouwen.

Het aardedenkvermogen vertrouwt alleen dat, wat de fysieke zintuigen kunnen vatten. Maar verbeelding en fantasie reiken, waar de zintuigen het niet doen. Zij bouwen een wereld uit een droom en nemen het als werkelijk. In deze werkelijkheid is de lijn tussen fantasie en werkelijkheid vaag en soms wordt verbeelding een sleutel om deuren te openen naar een grotere werkelijkheid, die verborgen is als klaarblijkelijke 'feiten'.

Een jager van spirituele waarheden

Als een jager van spirituele waarheden, (pag. 179 begint)
Nog alleen gedacht of vermoed of behouden door geloof,
Greep hij een geschilderde paradijsvogel in verbeelding
En beperkte het in een kooi.

Deze wereld en haar energieën zoeken de waarheid door hun inherente vermogen van verbeelding. Waar zij echter vaak in slaagt om te doen, is om een beeld van de Werkelijkheid te schilderen en te kleuren binnen de beperkende muren van het denkvermogen.

Bekoord door het Ongeziene

Dit grote leven is bekoord door het Ongeziene;
Zij roept om enig hoogste Licht voorbij haar bereik,
Zij kan de Stilte voelen, die de ziel vrijspreekt;
Zij voelt een redder aanraking, een goddelijke straal:
Schoonheid en het goede en waarheid zijn er de goden van.

Er is in deze wereld een geheime attractie naar het Ongeziene. Het voelt zich getrokken naar het Licht, dat schijnt voorbij haar bereik. Het voelt ergens de Stilte, die de ziel bevrijdt en de redder aanraking, die geneest. Het aspireert naar Schoonheid en het goede en de waarheid.

Verwantschap met de demon en de god

Het is dichtbij hemelsere hemelen, dan aarde's ogen zien,
Een verschrikkelijkere duisternis dan mensen's leven kan dragen;
Het heeft verwantschap met de demon en de god.

Dit vermogen van verbeelding, die ontspringt aan deze wereld, kan gebruikt worden ten goede en ten kwade. Het kan alles duister afschilderen en ons wanhoop brengen of het hart naar hoop verheffen. Het kan dromen en fantaseren over demonische en goddelijke dingen.

Honger naar hoogten

Een vreemde geestdrift heeft zijn hart bewogen;
Het hongert naar hoogten, het passioneert voor het allerhoogste.

Toch is het hart van deze werkelijkheid bewogen met een honger en enthousiasme voor hoogten. Het heeft passie voor juist de Hoogste.

Jaagt en springt

Het jaagt op het volmaakte woord, de volmaakte vorm,
Het springt naar het hoogste denken, het hoogste licht.

Omdat het zoekt naar perfectie van woord en vorm, beperken dichters en artiesten zich vaak tot deze wereld voor aspiratie.

Vorm en vormloos

Want door de vorm wordt het Vormloze dichterbij gebracht
En alle volmaaktheid omrandt het Absolute.

Alles welbeschouwd wordt door de vorm het Vormloze uitgedrukt en daardoor dichterbij onze wereld gebracht. Evenzo is alle perfectie als een ornamentele grens rond het Absolute.

Te zoeken en te scheppen

Als een hemels kind, dat nooit zijn huis zag,
Ontmoet zijn aandrang het eeuwige op een punt:
Het kan alleen naderen en aanraken, het kan niet vasthouden;
Het kan zich alleen inspannen naar enig helder extreem;
Zijn grootsheid is om te zoeken en om te scheppen.

Door dit alles zoekt het om haar eigen huis te bereiken van Schoonheid en Zaligheid. Maar het kan niet nogal daar naartoe reiken door alleen haar eigen vermogen. Het trekt naderbij, het raakt hem aan, het kan zich inspannen naar de Waarheid, maar het nooit nogal bereiken. Alles, wat het kan doen, is dromen en daarbij zoeken en scheppen.

Slotopmerkingen

Dit is de geheime wet van deze wereld, te zoeken, maar het nooit volledig vinden, te scheppen, maar nooit te volharden, beelden en benaderingen af te schilderen en naderbij te trekken, maar toch de Werkelijkheid te missen.

Het Leven is Overal, p. 179-180

Openingsopmerkingen

Het leven is overal, uitgedrukt of niet uitgedrukt. Het creëert verschillende middelen voor haar manifestatie. Het is besloten binnen het stomme atoom, zelfs waar er geen levende vormen zijn, die wachten om uit haar verdooving tevoorschijn te komen.

Op ieder plan

Op ieder plan moet deze Grootshheid scheppen.

Op aarde, in de hemel, in de hel is zij hetzelfde;
Van ieder lot neemt zij haar machtige deel.

Het leven wordt niet alleen op de aarde en in het materiële universum gevonden. Het is er op andere vlakken van bewustzijn, in andere dimensies van bestaan met haar creatieve kracht, die uitgedrukt wordt op manieren en door middelen, die passen bij ieder vlak van bewustzijn.

De Wereldkracht

Als waker van het vuur, dat de zonnen ontbrandt,
Triomfeert zij in haar glorie en haar macht:
Tegengewerkt, onderdrukt, draagt zij God's aandrang om geboren te worden:
De geest overleeft op niet-wezen's grond,
De wereldkracht duurt langer dan wereld-desillusie's schok:
Stom is zij nog het Woord, inert het Vermogen.

Het leven is in haar oorsprong essentieel de kracht van bewustzijn. Het is er achter alles, dat beweegt, haar adem wordt gevoeld achter alle bewegingen van de wereld. De zon en de sterren zijn uitdrukkingen van haar glorie en macht. Zij bewaakt het Vuur, dat de werelden bouwt en de zonnen aansteekt. Zelfs, wanneer haar kracht tegengesteld is en onderdrukt, vergroot zij alleen haar vermogen door deze beperking. Het overleeft de dood van het lichaam en desintegratie van vormen als onverwoestbare energie. Geen illusie kan haar lang vasthouden, wanneer het terugkeert met haar creatieve vermogens. Zelfs, wanneer zij ogenschijnlijk inert is, zoals in materie of stom zoals in stenen, is zij er nog, terwijl zij wacht op een geschikt moment om uit haar trance tevoorschijn te komen.

Gedreven om te aspireren

Hier gevallen, een slaaf van dood en onwetendheid,
Wordt zij gedreven om naar doodloze dingen te aspireren
En bewogen om zelfs het Onkenbare te kennen.

Het leven is onsterfelijk, het is de vorm, die desintegreert. Zelfs ofschoon zij nu gevangen zit in een gebied van de dood, in een materieel universum, aspireert zij naar haar onsterfelijke toestand en wordt bewogen naar dingen, die nog niet bereikt of bekend zijn.

Haar slaap scheidt

Zelfs onwetend, niets, scheidt haar slaap een wereld.

Zelfs, ofschoon gekooid in de gevangenis van de materie, zelfs ofschoon ogenschijnlijk zonder enige kennis, creëert zij door haar druk en kracht nog een variëteit van vormen in het materiële universum.

Haar creatieve passie

Wanneer het meest ongezien, werkt zij het machtigst, (pag. 180 begint)
Gehuisvest in het atoom, begraven in de kluit,
Kan haar snelle scheppende passie niet ophouden.

Haar kracht werkt ongezien in het atoom en de klomp klei om geboorte te geven aan de levende vormen. Niets kan haar voor altijd binden. Zij is bedoeld om te creëren en uit te breiden, wat ook de moeilijkheid is of de uitdaging

Haar bed van de dood

Onbewustheid is haar lange gigantische pauze,
Haar kosmische zwijmeling is een ontzagwekkende fase:
In tijd geboren verbergt zij haar onsterfelijkheid;
In de dood, haar bed, wacht zij op het uur om te verrijzen.

De dood is niet het eind van het leven, maar alleen een verandering van haar gebied en modus van werken. Zij is er zelfs in de zwijmeling van de Onbewustheid, ongemerkt, ongevoeld, terwijl zij tijdelijk ophoudt om te scheppen. Ofschoon zij onsterfelijke energie is, heeft zij zichzelf gebonden aan vergankelijke vormen, die moeten sterven. Zij rust daar een tijdje en keert dan weer terug, terwijl zij oprijst uit de brandstapel en het graf.

Gekruisigde God

Zelfs met het Licht ontzegd, dat haar uitgezonden heeft,
En de hoop dood, die zij voor haar taak nodig had,
Zelfs wanneer haar helderste sterren zijn gedoofd in de Nacht,
Gekoesterd door ontbering en rampspoed
En met pijn als haar lichaam's dienstmaagd, masseuse, verpleegster,
Gaaf haar gemartelde onzichtbare geest nog altijd door

Met zwoegen, ofschoon in duisternis, met scheppen, ofschoon met kwellingen;
Zij draagt de gekruisigde God op haar borst.

Het Goddelijke Bewustzijn, gebonden aan de materie en materiële vormen in een ogenschijnlijk hulpeloze staat, is het symbool van kruisiging. En toch keert het terug naar de overwinnaar. Terwijl het door de pijn en de marteling gaat, werkt het nog door om geboorte te geven aan nieuwere dingen. Ofschoon achtergelaten in een toestand, waar er geen hoop kan zijn en gedoemd om te sterven in de kille nacht, overleeft haar creatieve impuls nog en ontwaakt in andere harten en denkvermogens.

De Wonderwerker's vaardigheid

In kille gevoelloze diepten, waar geen vreugde is,
Ommuurd, onderdrukt door de weerspannige Leegte,
Waar niets beweegt en niets kan worden,
Herinnert zij zich nog, beroept zich nog op de bekwaamheid,
Die de Wonderwerker haar gaf bij haar geboorte,
Verleent zij aan de slaperige vormloosheid een vorm,
Openbaart een wereld, waar eerder niets was.

In toestanden van volkomen duisternis, waar geen liefde en vreugde zijn, in ruimten en domeinen, waar er niets anders is dan weerstand voor haar creatieve aandrang, waar niets klaar is om te veranderen of geboren te worden, werkt het Leven nog door. Zij wordt geboren uit de Goddelijke Kracht en draagt iets van die creatieve impuls in haar, terwijl zij geboorte geeft aan werelden uit de duistere onbewuste leegte.

Slotopmerkingen

We zien hier de onsterfelijke natuur van het Leven en haar vermogen om overal te creëren. Het bouwt de vormen door haar adem, die kracht geeft aan inerte dingen. Zij wekt krachten uit hun slaap en spoort hen aan om vol te houden en te creëren.

Het Onvermoeide Vermogen, p. 180-181

Openingsopmerkingen

De kracht van het leven weigert op te geven in het aangezicht van stijve weerstand door de materie.

Gevangen en beperkt

In werkelijkheden, beperkt tot een voorovergebogen cirkel van de dood,
Tot een duistere eeuwigheid van Onwetendheid,
Een huivering in een inerte onbewuste massa,
Of gevangen in verstarde windingen van Kracht,
Door Materie's blinde aandrang doof en stom
Weigert zij bewegingsloos in het stof te slapen.

Zelfs in de meest materiële domeinen of zelfs er beneden, gaat het werk van het leven door. Zij kent geen slaap, noch vermoeit zich. Zij weigert op te geven, zelfs ofschoon de middelen armoedig zijn en beperkt en onderhavig aan de krachten van desintegratie.

Schept godgelijke wonderen

Dan, voor haar rebelse ontwaken's straf
Alleen harde mechanische Omstandigheid gegeven
Als de machinerie voor haar magische vaardigheid,
Schept zij godgelijke wonderen uit slijk;
In het plasma plaatst zij haar zwijgende onsterfelijke drang,
Helpt het levende weefsel te denken, het gesloten zintuig te voelen,
Flitst schrijnende berichten door de tere zenuwen,
Zij heeft miraculeus lief in een hart van vlees,
Geeft aan grove lichamen een ziel, een wil, een stem. (pag. 181 begint)

Rebellerend tegen de brute inertie van materie zoekt zij naar vrijheid en bevrijding. Uit de substantie van de onbewuste materie bouwt zij aspiratie om te leven en te groeien, drijft denken en gevoelens door haar kracht door blinde passages in het brein, ontwaakt het hart tot liefde en de onsterfelijke ziel om te groeien in lichamen, die sterven moeten. Zij geeft aan de mens de wil om te leven en vreugde te vinden en het vermogen van de spraak om hoog en wijd te klimmen.

Lange reis

Altijd sommeert zij als met een tovernaar's staf
Ontelbare wezens en vormen en scenes,
De toortsdragers van haar prachten in Tijd en Ruimte.

Deze wereld is haar lange reis door de nacht,
De zonnen en planeten zijn lampen om haar weg te verlichten,
Onze rede is de vertrouweling van haar gedachten,
Onze zintuigen zijn haar levende getuigen.

Zij heeft het veel getinte drama van ons leven betoverd, alsof door een tovenaars staf, terwijl zij beweegt door de verscheidene scènes en handelingen, vreemde samenkomsten en ontmoetingen, prachten van glorie en gevaren van de nacht. Alles vult zij met haar adem, --- de zon en de sterren in het materiële universum, de zintuigen en de rede binnen onze innerlijke ruimte.

Zij werkt

Terwijl zij daar haar tekens betreft van half ware, half valse dingen,
Werkt zij om door gerealiseerde dromen
De herinnering te vervangen van haar verloren eeuwigheid.

In essentie is zij bezig en altijd betrokken bij het ontdekken en creëren, wat zich diep binnen haar verbergt als haar bron, de eeuwigheid, waarvandaan zij tevoorschijn gekomen is en waarnaar zij werkt door al haar dromen, die zij naar werkelijkheid drijft. In dit proces gebruikt zij alles, dat zij kan verzamelen voor haar doeleinden; alle half ware, half valse dingen worden (omdat zij nog niet is aangekomen bij de volledige Waarheid van dingen) haar voeders op de weg.

Slotopmerkingen

Dit is het grote epos van het Leven en vult ieder vorm met de wil om te groeien en creëren en ontwikkelen naar een nog ongezien doeleinde.

De Werken van het Leven, p. 181-182

Openingsopmerkingen

Het leven is neergedaald uit haar eigen ware Huis in de duisternis, onwetendheid en onbewuste inertie van de aardennatuur. Zij heeft lang gewerkt om de sleutel te vinden van haar verlossing en van materie ermee samen. Al haar werk is het Vermogen ontdekken, dat verborgen is in haar eigen diepste kern.

Onvermoeibare zoektocht

Dit zijn haar daden in deze enorme wereld-onwetendheid;
Tot de sluier gelicht is, tot de nacht dood is,
Houdt zij in licht of donker haar onvermoeibare zoektocht;
De Tijd is haar weg van eindeloze pelgrimage.

Leven werkt onvermoeibaar in een wereld, belegerd met duisternis, terwijl het naar het Licht zoekt, dat zij verloren heeft. Zij zal doorwerken door overgangen van de Tijd, totdat alle sluiers opgetild zijn en de nacht voor altijd weg is.

Eén machtige passie

Eén machtige passie beweegt al haar werken.

Achter al haar veelvoudige werken is er maar een machtige passie, die haar beweegt.

Haar actie's oorzaak

Haar eeuwige Minnaar is haar actie's oorzaak;
Voor hem is zij naar voren gesprongen uit de ongeziene
Uitgestrektheden
Om hier te gaan in een grimmige, onbewuste wereld.

Diep vanbinnen wordt zij bewogen door de passie voor haar eeuwige Geliefde, het Goddelijke, die zij zoekt door al haar werken en acties. Voor hem, uit haar liefde voor Hem, heeft zij haar huis verlaten en gekozen om te werken in dit duistere onbewuste gebied.

Haar verborgen Gast

Haar handelingen zijn haar commercie met haar verborgen Gast,
Zijn stemmingen neemt zij als haar hart's gepassioneerde vormen;
In schoonheid waardeert zij het zonlicht van zijn glimlach.

Al haar werken zijn in feite een geheime transactie met haar Heer, die zij probeert te plezieren en uit te drukken. Zijn glimlach is de oorzaak van schoonheid, die zij zoekt te vangen en te waarderen door haar scheppingen.

Miljoenvoudig aangedreven Kracht

Beschaamd over haar rijke kosmische armoede,
Vleit zij zijn almachtigheid met haar kleine gaven,
Houdt zij met haar scenes zijn blik's trouw
En dingt naar zijn grootogige dwalende gedachten om te verblijven
In beelden van haar miljoenvoudig aangedreven Kracht.

Zelfs, ofschoon rijk in haar miljoenvoudig aangedreven creatieve impuls, is zij nog arm, totdat zij in staat is om enig zicht of aanraking te creëren van de Goddelijke Geliefde, die zij zoekt en hoopt te vinden in en door haar scheppingen. Toch offert zij als een gift, welk weinig zij ook kan creëren om zelfs een moment's aandacht van haar Heer te trekken.

Haar hart's business

Alleen om haar versluisde metgezel te bekoren
En hem dicht bij haar borst te houden in haar wereldmantel
Uit vrees, dat hij uit haar armen terug zal keren naar zijn vormloze vrede,
Is haar hart's business en haar vastklampende zorg.

Achter al ons emotionele zoeken, achter al onze 'liefde' en gehechtheden, affecties en voorkeuren, is er de roep voor de Ene Geliefde, die alleen het hart van het leven kan bevredigen. Door deze onvolmaakte vormen zoekt het leven om Hem in haar armen te houden, dichtbij haar boezem, gebonden aan haar hart.

Heel dichtbij en toch ver

Toch, wanneer hij het dichtste bij is, voelt ze hem ver.

Zij zoekt Hem door de vormen, die zij heeft gebouwd voor Hem. Zij is niet in staat om te zien en te voelen, dat het Goddelijke nabij is dan het meest nabije, dichterbij dan de meest dichtbije, intiemer, juist de substantie van onze wezens. Hij is verborgen in de diepten van ons eigen hart, terwijl we onze gevoelens naar buiten richten om Hem te vinden.

Natuur's wet

Want contradictie is haar natuur's wet.

Juist de wet van het leven lijkt een zelf-tegenstelling te zijn. Zij lijkt te bewegen en vooruit te gaan door het proces van vinden en verliezen, terwijl zij niet weet, wat zij wil en waar het te vinden, beweegt zij van de ene illusie naar een andere.

Gekoesterde gevangene

Ofschoon zij altijd in hem is en hij in haar,
Alsof niet gewaar van de eeuwige band,
Is het haar wil om God in te sluiten in haar werken
En hem vast te houden als haar gekoesterde gevangene, (pag. 182
begint)
Opdat zij nimmer meer zullen scheiden in de Tijd.

Ofschoon het Goddelijke altijd met ons is, terwijl Hij ons dicht bij Zijn hart houdt, weet ons hart het niet. We zoeken naar Hem in vormen, die niet kunnen duren en bindingen, die vergankelijk zijn en efemeer. Terwijl we Hem proberen te vangen in tijdelijke rusthuizen van de Geest, verliezen we Hem spoedig, om alleen onze onwetende inspanningen te hervatten.

Slotopmerkingen

Het leven werkt en worstelt hier in haar poging om de Wil van haar minnaar en goddelijke geliefde te vinden. Totdat zij deze moeilijke taak volbracht heeft, zal zij altijd ontevreden blijven en doorgaan met streven en lijden.

Een Stijging Naar Hogere Dingen, p. 182

Openingsopmerkingen

In deze werkelijkheid vinden we het leven, dat zich richt naar hogere en grotere dingen dan het hoofdzakelijk aardse bestaan of overleving van het lichaam.

Een weelderige kamer

Een weelderige kamer voor de geest's slaap
Maakte zij eerst, een diepe innerlijke kamer,
Waar hij sluimert, alsof een vergeten gast.

Een kamer wordt gemaakt binnen dit hogere leven, waar de geest's aanwezigheid geherbergd en gevoeld zou kunnen worden. Ofschoon de Geest overal is en in alle vormen van het leven, lijkt het in slaap en vergeten in de lagere werkelijkheden.

Een glinstering van de ongeziene godheid

Maar nu begint zij de vergeetachtige ban te verbreken,
Wekt de slaper op de gebeeldhouwde divan;
Zij vindt opnieuw de Tegenwoordigheid in de vorm
En vindt in het licht, dat met hem ontwaakt
Een betekenis terug in de haast en het gezwoeg van de Tijd,
En door dit denkvermogen, dat eens de ziel verduisterde,
Komt een glinstering voorbij van de ongeziene godheid.

Maar hier voelt het bestaan in deze werkelijkheid nogmaals haar geheime ziel. Het is wakker, zozegd, en de verborgen gast laat een straal van licht ontsnappen en breekt de duistere betovering van het Onbewuste, die neergelegd is de vormen van de lagere vitale werelden. Een denkvermogen begint langzaam te ontwaken van zijn verdooving en erdoor wordt een of andere vage hint van de godheid gevoeld, die verblijft in de materie en een betekenis en doeleinde in de stroom van de tijd. Het is geen mechanisch, onbewust leven, maar een leven met een toenemend bewustzijn.

Een lichtende droom

Door een lichtende droom van geestruimte
Bouwt de schepping als een regenboogbrug
Tussen de oorspronkelijke Stilte en Leegte.

Verbeelding en hogere emoties beginnen de kloof te overbruggen tussen de afgrond beneden, waar de schepping uit oprijst en de Stilte boven.

Een valstrik voor het bewuste Oneindige

Een net is gemaakt van het mobiele universum;
Zij weeft een valstrik voor het bewuste Oneindige.

Het leven probeert door haar nieuw gevonden vermogens het Oneindige te strikken in vormen, die eindig zijn.

Stomme almachtige Onwetendheid

Een kennis is met haar, die zijn stappen verhult
En een stomme almachtige Onwetendheid lijkt.

Daar vindt men in haar stappen de werkingen van een diepere intuïtie, die ingeeft van vanachter; de werkingen van een almachtig vermogen, dat uitdrukking zoekt.

Het ongelooflijke

Een macht is met haar, die wonderen waar maakt;
Het ongelooflijke is haar substantie van algemene feiten.

Haar vermogens neigen wonderbaarlijke dingen te creëren. Het ongelooflijke is hier de weg van het leven.

Haar werken een raadsel

Haar doeleinden, haar werkingen blijken raadsels;
Onderzocht worden zij anders dan zij waren,
Verklaard lijken zij nog onverklaarbaarder.

De werkingen van deze werkelijkheid verraden ons begrip. Het is, alsof een tovernaar's staf dingen aan het creëren was, die niet konden zijn en toch op de een of andere manier tot bestaan moeten komen.

Slotopmerkingen

Het is het teken van een groter leven, dat we beginnen op te rijzen naar grotere dingen en het onmogelijke opgevat wordt als mogelijk, het ogenschijnlijk onbereikbare wordt zeer veel gevoeld binnen de werkelijkheid van bereikbare mogelijkheid.

Een Wonder Werkelijkheid, p. 182-183

Openingsopmerkingen

Het is een wereld van wonder met enigmatische vermogens, die miraculeus en magisch werken. Een aanraking van het wonderbaarlijke wordt gevoeld in deze wereld.

Een mysterie heeft geheerst

Zelfs in onze wereld heeft een mysterie geheerst
Door aarde's vernuftige scherm van triviale eenvoud verborgen;
Haar grotere hoogten zijn van tovenarij gemaakt.

Deze wereld, zoals het nu is, is een mysterie en een wonder. Het geheim van dit wonder is verborgen achter haar gewone oppervlakken. Verder liggen de werkelijkheden van bijna magische vermogens.

Het enigma toont haar prachtige enigma

Daar toont het enigma haar prachtige prisma,
Daar is geen diepe vermomming van algemeenheid;
Occult, diepzinnig komt alle ervaring,
Verwondering is altijd nieuw, elk mirakel goddelijk.

Op deze hogere niveaus van ons wezen en het wereldbestaan kunnen we het magische prisma ontdekken, waardoor de Ene openlijk werken en niet in de vermomming, zoals we het hier vinden. Daar is ieder moment een wonder en de goddelijke aanraking maakt alle bestaan een eeuwigdurend mirakel.

Een mysterieuze aanraking

Er is een afgeschermd last, een mysterieuze aanraking,
Er is een heimelijkheid van verborgen betekenis.

Onze aarde is een scherm, dat belast is met mysterieuze vermogens. Onze gewone zintuigen kunnen hen niet waarnemen, tenzij we de werkingen ontwakken van de nu verborgen zintuigen, die geheim zijn in ons.

Zij vlucht in zichzelf

Ofschoon geen aarden masker haar gezicht belast,
Vlucht zij in zichzelf voor haar eigen zicht.

Het leven draagt deze vermogens binnen haar diepe boezem. Zij verschijnen van daar en verdwijnen er in. De oppervlakken van het leven kennen het niet en zien het niet, alsof zij haar eigen ware gezicht voor zichzelf verborg.

Schoot van soeverein consequentie

Alle vormen zijn tekens van enig gesluisd idee,
Waarvan de verborgen bedoeling schuilgaat voor denkvermogen's
achtervolging, (pag. 183 begint)
Maar niettemin de schoot is van soevereine consequentie.

De vormen, die we ontmoeten, zijn symbolen van diepe betekenis, wiens werkelijke betekenis erachter verborgen is. Ieder vertegenwoordigt een idee, dat nu gesluisd is voor ons oog, maar toch is het de geboorteplaats van dingen, die van een diepzinnige consequentie zijn.

Levend vermogen

Daar is elke gedachte en gevoel een daad,
En elke daad een symbool en een teken,
En elk symbool verbergt een levend vermogen.

Wat we hier ervaren als een niet substantieel denken, is een levende entiteit in die werkelijkheid, begiftigd met vermogens, die ongehinderd door de materiële omkasting hier werken. Zo verschijnt ook ieder gevoel en actie uit een diepte en behoudt een diep symbolisch doeleinde en verbergt in haar uiterlijke vorm een levend vermogen, dat het bezielde.

Een beeld en kopie van de Waarheid

Een universum bouwt zij uit waarheden en mythen,
Maar wat zij het meest behoeft, kan zij niet maken;
Alles, wat getoond wordt, is een beeld of kopie van de Waarheid,
Doch het Werkelijke versluisd voor haar zijn mystieke aangezicht.

Deze werkelijkheid van groter leven trekt haar plannen en haar ideeën en impulsen uit waarheden, die verborgen zijn in haar diepste diepten. Toch is het aangezicht van deze Waarheid verborgen voor haar ogen. Alles, dat zij kan doen, is deze Werkelijkheid te voorvoelen en proberen het hier te kopiëren.

Miste de oneindigheid

Al het andere vindt zij, de eeuwigheid ontbreekt daar;
Alles wordt uitgezocht, maar miste de Oneindigheid.

Dat is te zeggen, deze hogere werkelijkheid behoort nog bij de lagere hemisfeer en vandaar zijn al haar formaties, hoe hoog en mooi ook en belast met een goddelijke betekenis, nog een beperkte schepping en kan niet voortduren.

Slotopmerkingen

Deze hogere vitale wereld wordt beroerd door diepzinnige energieën en sublieme krachten, die hun impulsen betrekken uit een of andere diepe bron. Toch is het een gereflecteerde Waarheid, niet de Ene oorspronkelijke Werkelijkheid en Vermogen.

Wezens van een Groter Leven Koninkrijk, p. 183

Openingsopmerkingen

Een groter leven wacht ons voorbij ons worstelende dagelijkse leven van dode routine en algemene handelingen. Ofschoon nog niet Goddelijk reflecteert het een of andere aanraking van goddelijkheid en ontwaakt ons naar de hogere waarheden boven.

Een bewustzijn, verlicht door een Waarheid boven

Een bewustzijn, verlicht door een Waarheid boven
Werd gevoeld; het zag het licht, maar niet de Waarheid:
Het vatte het Idee en bouwde er een wereld van;
Het maakte daar een Beeld en noemde het God.

Anders dan de lagere vitale werelden, die grotendeels onder de invloed zijn van de donkere onderbewuste en onbewuste krachten, voelt het hogere vitale een licht van de Waarheid, die het aanraakt van boven. Terwijl het niet weet, wat deze Waarheid is, bouwt het een beeld van Dat in haar onwetendheid en noemt het God. Vele populaire religies hebben hun geboorteplaats hier en betrekken hun opvattingen van God van de wezens en invloeden uit deze werkelijkheid.

Iets waars en innerlijks

Toch herbergde daar iets waars en innerlijk zich.

Ofschoon het nog hoort tot de werkelijkheid van onwetendheid, is er enige aanraking van de waarheid in deze werkelijkheid.

Een dieper leven

De wezens van die wereld van het grotere leven,
Pachters van een ruimere sfeer en vrijere ruimte,
Leven niet door het lichaam of in uiterlijke dingen:
Een dieper leven was hun zetel van het zelf.

Anders dan wezens van het lagere vitale, hadden wezens van deze wereld een dieper, groter en vrijer leven, dat gericht was naar hogere en diepere waarheden en niet hoofdzakelijk naar het lichaam en uiterlijke dingen.

Objecten verblijven als metgezellen van de ziel

In dat intense domein van intimiteit
Verblijven objecten als metgezellen van de ziel;
De lichaam's handelingen zijn een minder script,
De oppervlakteweergave van een leven vanbinnen.

De scherpe verdelingen, die we hier creëren tussen materie en ziel, tussen subject en object, beginnen hier hun scherpte te verliezen. Alles wordt getrokken naar een groeiend besef van eenheid, een intimiteit van de ziel met de dingen eromheen. Juist het lichaam en haar acties worden nieuw geïnterpreteerd in het licht van een dieper bestaan. Zij zijn niet hoofdzakelijk mechanische acties, die gedreven worden door instinct en impuls, maar door het besef van een hoger idee.

Leven's gevolg

Alle krachten zijn Leven's gevolg in die wereld
En denken en lichaam bewegen als haar dienstmaagd.

In deze werkelijkheid worden levenskrachten bevrijd van de sterke greep van de materie en denken en acties dienen als instrumenten van een groter leven.

Instrumenten van kosmische macht

De universele uitgestrektheden geven haar ruimte:
Allen voelen de kosmische beweging in hun daden
En zijn de instrumenten van haar kosmische macht.

De wezens van deze wereld belichamen een uitgestrekter bestaan. Zij handelen als kosmische krachten met wijde impacts.

Een universum van hun eigen zelf

Of zij maken hun eigen zelf hun universum.

Zij waren voorzien van een vermogen, dat een koninkrijk kan creëren, een wereld binnen een wereld, waar zij koning zijn.

Slotopmerkingen

Dit grotere leven, dat deel is van een kosmische onwetendheid en correspondeert met de hogere vitale in de mens, is een verbinding tussen een nauw, aardegebonden leven, dat gebonden aan de materie en haar behoeften beweegt en de hogere Waarheden, die liggen in de hogere hemisfeer van het bestaan.

Menselijke Wezens, Aangeraakt door het Grotere Leven, p. 183-184

Openingsopmerkingen

Het menselijke leven wordt ook aangeraakt en opgetild door deze wereld. Soms incarneren wezens van deze wereld van een groter leven op aarde. Deze zijn ruimten van de Tijd, wanneer iets nieuws gedaan wordt en het aardse leven geroerd wordt door grotere bewegingen, die er een merk op achterlaten.

Stem van ongeboren dingen

In allen, die gerezen zijn tot een groter Leven,
Fluistert een stem van ongeboren dingen in het oor,
Voor hun ogen door enig hoog zonlicht bezocht
Toont inspiratie het beeld van een kroon:
Om een zaad uit te werken, dat zij binnenin geworpen heeft,
Om haar macht te verwerven leven haar schepselen. (pag. 184 begint)

Allen, die ontwaakt zijn voor de aanraking van dit grotere leven, voelen de drang en aandrijving naar hogere dingen. Zij zijn gestegen boven hoofdzakelijk lichamelijke behoeften of de schreeuw van het verlangende zelf in ons. Zij worden bewogen naar dingen, die er nog niet zijn, maar die er moeten zijn. Hun ogen bevatten iets van de vermogens en visie van de grotere vlakken en hun harten zijn gekroond door een aspiratie, die nog niet algemeen is in aardse wezens. Zij worden geboren met een doeleinde, hun missie is om anderen te ontwaken voor de vermogens en mogelijkheden van een groter leven.

Ieder is een grootheid

Ieder is een grootheid, groeiend naar de hoogten
Of stroomt vanuit zijn innerlijke centrum oceanisch naar buiten;
In cirkelende rimpelingen van concentrisch vermogen
Verzwelgen zij, verzadigd, hun omgeving.

Deze wezens, die bewogen worden door een groter Leven, dragen een stempel van koningschap en spreiden hun sfeer helemaal in het rond uit. Hun grootheid beweegt naar grotere hoogten dan de mensheid gewoonlijk bereikt heeft. Hun vermogen verspreidt zich, en beïnvloedt en absorbeert alles om zich heen.

Kleine grootsheid

Zelfs van die weidsheid maken velen een kluis;
In nauwere breedten en kortere vistas opgesloten,
Leven zij tevreden met enige kleine gewonnen grootsheid.

Sommigen werpen hun invloed in kleinere cirkels en smallere breedten. Zij zijn tevreden met een beperkte grootsheid.

Een hofmeester van de Persoon

Om het kleine keizerrijk van zichzelf te besturen,
Om een rol te spelen in hun eigen privé wereld
En de omgeving's vreugden en verdriet zich eigen te maken
En hun levensmotieven en levensbehoeften te bevredigen
Is lading genoeg en een opgave voor deze kracht,
De hofmeester van de Persoon en zijn lot.

Waar zij ook mogen zijn, bouwen deze wezens een rijk op, groot of klein rond zichzelf. Omdat hun bewustzijn wijd is en niet beperkt tot hun eigen kleine zelf, absorberen zij de vreugden en het verdriet van degenen om hen heen en maken het tot hun eigen. Zo handelen zij op en beïnvloeden het leven van anderen, terwijl zij hen helpen hun wensen te bevredigen en en in ander najagen van het leven, alsof zij een belangrijk rol speelden in hun lot.

Overgangslijn

Dit was een overgangslijn en een startpunt,
Een eerste immigratie in goddelijkheid,
Voor allen, die die schitterende sfeer binnengaan:
Dit zijn de verwanten van ons aardse ras;
Dit gebied grenst aan onze sterfelijke staat.

Met dit domein, dit koninkrijk van het grotere leven, dat in ons gereflecteerd is met de verschijning van het centrale en hogere vitale, zien we een transitie naar een gepaste mensheid. Het is een grensgebied, waarin, wanneer we het passeren, naar boven beginnen te kijken naar een hemelser toestand.

Slotopmerkingen

De wezens van dit grotere leven zijn wijder in hun bewustzijn en hebben de ring van een grotere visie en vermogen om hen heen dan het gewone menselijke leven. De cirkel van hun invloed is groot en de sfeer van hun actie breidt zich uit voorbij hun kleine persoonlijke leven.

Grootse en Sublieme Impulsen, p. 184-185

Openingsopmerkingen

Deze grotere levenswereld is de oorsprong van al onze hoge en nobele en mooie impulsen. Het is een wereld van heldhaftigheid, waar de strijd de manier van leven is en de adem van het leven aangeraakt wordt door grandeur.

Onze grotere bewegingen

Deze ruimere wereld geeft ons onze grotere bewegingen,
Haar krachtige formaties bouwen onze groeiende zelden;
Haar schepselen zijn onze helderdere replica's,
Completeren de types, die wij alleen initiëren
En zijn zeker, wat wij trachten te zijn.

De invloed en druk van deze wereld van het grotere leven ontwikkelen we als een held en een veroveraar, een martelaar, die zijn leven opoffert om een tiran ten val te brengen. Sommige van de hogere kwaliteiten, die roepen om nobiliteit en moed, zijn geboren uit deze wereld. Hier worden zij verminkt door de beperkingen en complexiteit van de aardennatuur, maar in die typische wereld ontdekken we hun volledige en perfecte archetype.

Uitgedachte eeuwige karakters

Alsof het uitgedachte eeuwige karakters waren,
Volkomen, niet als wij getrokken door tegengestelde getijden,
Volgen zij de ongeziene leider in het hart,
Hun levens gehoorzamen de innerlijke natuur's wet.

De wezens van deze wereld (in feite van alle typische werelden op hun corresponderende vlakken) zijn waar voor hun type. Hierop aarde zijn deze dingen noodzakelijkerwijze vermengd als gevolg van de invloed en samenloop van veel verschillende werelden. Maar in deze werelden bestaat ieder karakter alsof volmaakt bedacht, dat trouw zal blijven aan zijn innerlijke wetten, ongeacht de veranderende omstandigheden, zoals het vaak gebeurt op aarde.

Niemand is onverschillig en inert

Hier wordt de grandeur's opslag bewaard, de held's vorm;
De ziel is de waakzame bouwer van zijn lot;
Geen is een onverschillige en inerte geest,
Zij kiezen hun zijde, zij zien de god, die zij vereren.

Het is een dynamische vitale wereld, waar ieder wezen zijn vorm behoudt, waarvoor hij gebouwd is door de wereldziel. Grandeur en heldhaftigheid is de manier van leven

in deze grotere wereld. Niet tevreden met onverschilligheid en inertie van de materie zijn de wezens van deze wereld altijd verwickeld in werken en nemen actief een kant, wanneer er een conflict is.

Een strijd en een pelgrimage

Aan een strijd wordt deelgenomen tussen waar en onwaar,
Een pelgrimage vangt aan naar het goddelijke Licht.

Hun leven is een strijd, omdat deze wereld de vitale goden en de titanen, de devas en de daityas van de puranas huisvest. Zij zijn altijd verwickeld in strijd en proberen te reiken naar het onuitsprekelijke Licht.

Onwetendheid streeft om te kennen

Want zelfs Onwetendheid streeft daar naar kennis
En straalt met de luister van een verre ster;
Er is een kennis in het hart van de slaap (pag. 185 begint)
En de Natuur komt naar hen als een bewuste kracht.

Ofschoon het koninkrijk van het grotere Leven groter is met wezens van kosmische dimensies, toch is het een gebied van kosmische Onwetendheid en niet van kosmische Waarheid. Hoewel anders dan de lagere vitale wereld, die vijandig zijn voor de Waarheid en het Licht, zoeken de wezens van deze wereld naar Kennis. Zij kunnen een grotere Waarheid en een groter Vermogen aanvoelen voorbij hen, die hun leven zouden kunnen verrijken. Het is onwetendheid, die bewust is van zichzelf en met dit gewaarzijn komt het zoeken van wat verder ligt.

Een ideaal als de wet van actie

Een ideaal is hun leider en hun koning:
Aspirerend naar de monarchie van de zon
Roepen zij de Waarheid binnen voor hun verheven bestuur,
Houden haar geïncarneerde in hun dagelijkse handelen
En vullen hun gedachten met haar geïnspireerde stem
En vormen hun leven in haar ademende vorm,
Tot zij ook in haar zon-gouden goddelijkheid delen.

In de sfeer van kosmische Onwetendheid vervangt het Ideaal de Waarheid. Het is een briljante schaduw, die geworpen wordt door de Waarheid. Foutief genomen voor de ultieme wet van actie claimt ieder ideaal het absolute te zijn, dat de wereld moet besturen. Het proclameert haar waarheid en stijgt erbij levend naar de hoge werkelijkheid van de Waarheid, waar het ontdekt wordt om een aspect te zijn van het Ene Oneindige. Daar, in de Supramentale pieken, wordt het ideaal gezien in haar originele vermogen in harmonie met andere aspecten van de Ene. Maar hier vecht het om zijn suprematie over andere tegenwerkende en tegengestelde idealen. De wezens van deze wereld en diegene, die door haar krachten gedreven worden,

worden geïnspireerd in hun gedachten en acties door dit gereflecteerde en partiële licht.

Strijders voor het Goede of Kwaad's soldaten

Of zij onderschrijven de waarheid van de Duisternis;
Of het nu voor Hemel of Hel is, zij moeten oorlog voeren:
Als strijders van het Goede dienen zij een stralende zaak
Of zijn Kwaad's soldaten in de betaling van Zonde.

De devas en daityas van deze wereld zijn voor altijd verwickeld in de strijd van suprematie om de aarde en de mensheid te besturen. Door te leven in extremen, --- extremen van het goede of extremen van het kwade, vinden zij hun vervulling.

Onwetendheid en Dualiteit

Want kwaad en goed behouden een gelijk eigendomsrecht,
Waar ook Kennis Onwetendheid's tweeling is.

Deze Intermediaire Zone is een gemengd gebied, waar kennis en onwetendheid strak gearmd lopen. Kosmische onwetendheid is een gebied van dualiteit en conflict tussen "tegengesteld". In de werkelijkheid van de Supramentale Waarheid verzoenen en harmoniseren deze tegengestelden zich. Maar in deze typische werelden verschijnt ieder als definitief en ultiem.

Slotopmerkingen

We zien hier een beschrijving van de Intermediaire Zone, waar de aspiranten naar het verdere doorheen moeten gaan. Het is een werkelijkheid, die de zoeker gemakkelijk kan verwarren, die het 'extreme' van dingen foutief voor Waarheid kan nemen en zelf geloven, dat hij een rechtvaardige en gerechtvaardigde oorlog voert, terwijl hij de hele tijd zwoegt in de wet van Onwetendheid. Toch kan deze illusie vaste voet leveren voor verdere opstijging, wanneer men de leiding volgt van het ideaal en de inspiratie voor de Waarheid intact houdt, terwijl men passeert door dit bedrieglijke domein. Maar men kan op gelijke wijze een onwetend instrument worden van valsheid en kwaad en veel chaos creëren in de wereld.

De Culten van de Vitale Werelden, p. 185-186

Openingsopmerkingen

Het is juist de natuur van het leven om uit te breiden. Deze middenwereld, waar de ziel door moet gaan, probeert zich ook uit te breiden in iedere richting zonder beschouwing van goed of kwaad. De concepties van goed en kwaad worden geboren met de komst van het denkvermogen. In de levenswereld bestaan ze niet als zodanig. Ieder vermogen van het leven wordt zijn volledige spel toegestaan in deze grotere levenswereld.

Zonde is ook een goddelijkheid

Alle vermogens van het Leven neigen naar hun godheid
In de weidsheid en de durf van die sfeer,
Ieder bouwt zijn tempel en verbreidt zijn cultus,
En ook de Zonde is daar een goddelijkheid.

De conceptie van de zonde komt met het denkvermogen. Het bestaat niet in de vitale werelden. Daar zoekt ieder element en beweging zijn ultieme vermogen en vreugde. Door deze constante expansie hopen deze vermogens hun Godheid te bereiken. En terwijl zijn vermogen groeien en zich uitbreiden, bouwt ieder zijn eigen koninkrijk, waar het heer is en de regels neerzet voor zijn volgers. Veel religies en culten worden geboren uit deze wereld en trekken veel volgelingen aan, omdat zij de vermogens hebben om mensen's leven te vullen met objecten, die hij verlangt.

De wereld's troon aanvaarden

Terwijl zij de schoonheid en pracht van haar wet bevestigt,
Claimt zij leven als haar natuurlijke domein,
Neemt de wereld's troon aan of trekt de pauselijke mantel aan:
Haar aanbidders verkondigen haar geheiligde recht.

De cultus-aanbidders affirmeren hun grootsheid en proberen om actief anderen te bekeren tot hun geloof. Het is juist de natuur van het leven om uit te breiden en alle culten, die zo proberen te doen door anderen te bekeren door angst en verlokking, zijn essentieel onder de invloed van deze grotere wereld. Ieder van deze culten claimt, dat het de beste is, terwijl zij anderen vaak aan de kaak stellen, claimt ieder, dat haar volgers bevoorrecht zijn en gezegend. Zij realiseren zich weinig, dat zij eenvoudig in de val zitten in deze intermediaire zone, waar grotere en gemengde levenskrachten heersen.

Verslaat de ziel

Zij vereren een Valsheid met rode tiara,
Aanbidden de schaduw van een slinkse God,
Laten het zwarte Idee toe, dat het denkvermogen verdraait
Of hebben omgang met Hoerenmacht, die de ziel verslaat.

Ofschoon deze culten en religies het woord God gebruiken, is deze god vaak een Asura, een wezen van de vitale wereld, die zich voedt op hun verlangens en zijn net van valsheid uitbreidt om steeds meer zielen te vangen. Aldus probeert het om te ziel gevangene te maken van een onoprechte schaduw, die het God noemt, de koningen van duisternis te aanbidden en hun diabolische energieën, die proberen de ziel te verslaan.

Idool van Vermogen

Een beheersende deugd maakt de houding statuesk,
Of een Titaan's passie spoort aan tot een trotse onrust:
Op Wijsheid's altaar zijn zij koningen en priesters
Of hun leven een offer aan een idool van Vermogen.

Goddelijkheid wordt daar vervangen door geharde deugden en vermogen met gewelddadige onrust, die geboren is uit arrogantie en zelfwil. Vaak vinden we deze wezens fungeren als priesters op de altaren van de wereldreligies, maar hun werkelijke trouw is aan vermogen. Zij zijn aanbidders van vermogen en niets anders. Wat zij ook proclameren, hun werkelijke doel is om ambitie te bevredigen door het goddelijke vermogen.

Artiesten en ambachtslieden

Of Schoonheid schijnt over hen als een dolende ster;
Te ver om te reiken volgen zij gepassioneerd haar licht;
In Kunst en leven vangen zij de Al-Schone's straal
En maken de wereld hun stralende schatkamer:
Zelfs algemene beelden worden met wonder bekleed;
Een charme en grootsheid gevangen in elk uur (pag. 186 begint)
Wekt de vreugde, die slaapt in alle gemaakte dingen.

Deze wereld drukt zichzelf uit in en door Kunst en architectuur, waarin het probeert om iets te vangen van het Al-Mooie en het te veranderen in een stralende schat. Dit is hun bron van vreugde, om van alles, zelfs het meest gewone, een object te maken van schoonheid en charme.

De tweeledige energie

Een machtige overwinning of een machtige val,
Een troon in de hemel of een put in de hel,
Zij hebben de tweeledige Energie gerechtvaardigd
En hun ziel gemarkeerd met haar ontzagwekkende zegel:
Wat ook het Lot met hen zal doen, hebben zij verdiend;
Zij hebben iets gedaan, zijn zijn iets geweest, zij leven.

Wat er anders ook kan zijn, de wereld van het leven is intens en extreem. Het is als een golf, die heerlijkheid neemt in een grote omhoog stroming, maar ook in de diepe val. Door dit alles gaat het vermogen van het leven vooruit en breidt zich uit en groeit. Het gaat door verscheidene soorten van extreme ervaringen, totdat het klaar is om verder te gaan voorbij zichzelf naar haar meest innerlijke hart.

Slotopmerkingen

Deze zijn enkele van de karakteristieken van de vitale wereld, uitbreiding, smaak van de extremen, zoeken naar vermogen en vreugde. Het grotere vitale, het grotere leven groeit door deze dingen naar haar grotere doel.

De Speelplaats van Hogere Vitale Krachten, p. 186-187

Openingsopmerkingen

Hier op aarde zijn we afhankelijk van materie en materiële processen en zintuigen voor alles. In de vitale wereld echter zijn de middelen en de instrumenten beiden aangepast aan de behoeften van die wereld. Het is de speelplaats, die bedoeld is om de vitale krachten en energieën uit te drukken zonder belemmering.

Materie is resultaat, geen oorzaak

Daar is Materie ziel's resultaat en niet zijn oorzaak.

De wezens van de vitale wereld kunnen vormen creëren van de innerlijke toestand en het ook oplossen.

Tegengestelde balans

In een tegengestelde balans met aarde's waarheid van dingen
Weegt het grove minder, het subtiele telt voor meer;
Op innerlijke waarden steunt het uiterlijke plan.

De waarden en waarheden van de vitale wereld zijn erg verschillend van die op de aarde. Subtiele dingen en innerlijke waarheden hebben een grotere waarde dan de grove. De subtiele is concreter daar, terwijl de aardse concreet vergelijkenderwijze inert en onwerkelijk schijnt.

Innerlijke macht

Zoals het expressieve woord trilt met de gedachte,
Zoals de daad smacht met de passie van de ziel,
Kijkt dit wereld's klaarblijkelijk gevoelige ontwerp
Levendig terug naar een of andere innerlijke macht.

Hier worden we gewoonlijk alleen bewust van onze gedachten en gevoelens, wanneer zij expressie vinden in de spraak of de vorm van woorden nemen of zich manifesteren in actie. Maar altijd is er achter de wereld het vermogen van denken, dat verborgen blijft; achter de daad is het vermogen van een of andere meest innerlijke zieltoestand besloten, dat de sanctie geeft. Zo is er ook achter alles, dat we aanvoelen in de wereld, een complex spel van vermogens en krachten, die vibreren om waarneembare en denkbare vormen te bouwen.

Niet beperkt door extern zintuig

Een Denkvermogen, niet beperkt door extern zintuig,
Gaf beelden aan geest's onvoorspelbaarheden,
Registreerde zonder kanalen wereld's schokken
En veranderde de levende werkingen van een lichaamsloze Kracht
In de lichaam's concrete huivering;
Vermogens hier subliminaal, die ongezien werken
Of in hinderlaag gebukt wachten achter de muur,
Kwamen naar voren en onthulden hun gezicht.

Deze verborgen krachten en vermogens, die onze uiterlijke zintuigen niet kunnen registreren, vinden een vrije en open expressie in de vitale wereld. Het denkvermogen probeert de vrije Geest te binden in voorstelbare patronen, terwijl het vitale lichaam de krachten direct waarnam, alsof in het open zonder bedekking of muur.

Het occulte werd openlijk

Het occulte werd hier openlijk, het klaarblijkelijke behield
Een bedekte ommekeer en droeg het onbekende op zijn schouders;
Het ongeziene werd gevoeld en verdrong de zichtbare vormen.

Wat hier als occult noemen, is eenvoudig, omdat onze zintuigen zekere vibraties en frequenties niet kunnen waarnemen, die bij andere werelden horen. Maar deze krachten kunnen natuurlijk gevoeld worden door middelen, die ingeboren zijn voor deze werelden. Vandaar, dat wat hier occult is, daar openlijk wordt. Maar er zijn veel diepten in de schepping en het spel van vitale krachten in dit domein besluit nog andere lagen, die onbekend blijven voor de wezens daar.

De wet van vitale uitwisseling

In het samengaan van twee ontmoetende denkvermogens
Keek het denken naar denken en had geen behoefte aan spraak;
Emotie greep emotie in twee harten,
Zij voelden elkanders huivering in het vlees en de zenuwen
Of versmolten ieder in ieder en groeiden immens,
Als wanneer twee huizen branden en vuur zich voegt bij vuur:
Haat vocht met haat en liefde verstoorde liefde,
Wil worstelde met wil op denkvermogen's onzichtbare grond;
Anderen's gewaarwordingen, die als golven voorbij kwamen,
Lieten het subtiele lichaam's raamwerk huiverend achter, (pag. 187
begint)
Hun razernij jaagde galopperend in woeste aanval,
Een charge van vertrapende hoeven over geschokte grond;
Men voelde een ander's verdriet de borst binnengaan,

Een ander's vreugde rende jubelend door het bloed:
Harten konden nabij trekken over afstand, stemmen naderen,
Die spraken aan de kusten van vreemde zeeën.

De vitale wereld kan zichzelf communiceren door een subtiele uitwisseling van energie zonder noodzakelijkerwijze de lichamelijke instrumenten te gebruiken. Het kan uitreiken naar een afstand, wanneer we liefdevol aan iemand denken; het kan aantrekken of afstoten, twee wezens dichtbij brengen of hen uit elkaar trekken door een directe uitwisseling van hun energieën. De wil, die belast wordt met vitale energieën, kan een overeenkomstige of tegengestelde respons activeren in andere harten, goede wil of slechte wil kunnen andere levens direct aantasten, en daarbij helpen of schaden zonder zichtbare middelen van uitwisseling. De krachten van woede en lust, vreugde en verdriet, kunnen zich snel verspreiden en gezwind van de een na de ander, alsof door diffusie of besmetting. Zo is de wet van vitale uitwisseling, waarvan de impact op onze levens enorm is, ofschoon zelden herkend.

Bewustzijn antwoordde op bewustzijn

Daar sloeg een klop van levende uitwisseling:
Wezen voelde wezen, zelfs wanneer veraf
En bewustzijn antwoordde op bewustzijn.

De vitale krachten kunnen niet alleen gemakkelijk reiken naar een andere, maar ook overeenkomstige toestanden induceren van bewustzijn door besmetting. In feite zijn alle vitale krachten, zoals vreugde of verdriet besmettelijk en kunnen zich verspreiden van de een naar de ander. Zo is de natuur van deze energieën, terwijl zij vrijelijk spelen in de Levenswerelden en wiens impact men hier ook kan ervaren.

Slotopmerkingen

Anders dan de fysieke wereld zijn de vitale werelden en hun wezens geen gesloten vaten. Zij kunnen gemakkelijk en snel diffunderen en smelten en veranderen van de een naar de andere.

Het Ontbrekende Stuk, p. 187-188

Openingsopmerkingen

Ofschoon de grotere vitale werelden voorzien zijn van veel meer vermogen en mogelijkheden dan we ons kunnen voorstellen op aarde, is er toch iets, dat cruciaal is, dat daar ontbreekt. Ofschoon groot in scope, krachtig in actie, ontbreekt het toch aan eenheid en vandaar is het nog een wereld van onwetendheid.

De ultieme eenheid

En toch was daar de ultieme eenheid niet.

De ultieme eenheid is de eenheid van de Geest, die in alle dingen verblijft.

Een innerlijke muur

Er was een afgescheidenheid tussen ziel en ziel:
Een innerlijke muur van stilte kon worden gebouwd,
Een bewapening van bewuste macht zou kunnen beschermen en
afschermen;
Het wezen kon ingesloten zijn en afgezonderd;
Men kon apart blijven in het zelf, alleen.

De vrije en spontane onderlinge uitwisselingen van de vitale werelden dragen niet bij aan eenheid. Er zou een muur van afscheiding gecreëerd kunnen worden door een daad van bewustzijn, een omgevende aura van vermogen en energieën zouden kunnen omwikkelen en beschermen. De wezens zouden zichzelf af kunnen snijden van andere wezens en apart kunnen blijven in zichzelf, alleen.

Identiteit bestond nog niet

Identiteit bestond nog niet, noch vereniging's vrede.

Er was een vrije mixing en vermenging, uitwisseling van materialen, maar niet de identiteit en vereniging van twee vormen en types van bewustzijn om een te worden, wat alleen harmonie en vrede kan creëren.

Alles was nog onvolmaakt

Alles was nog onvolmaakt, half gekend, half gedaan:
Het wonder van Onbewustheid overstegen,
Keek het wonder van het Superbewuste stil,
Onbekend, in zichzelf gewikkeld, ongevoeld, onkenbaar,
Neer op hen, de oorsprong van alles, wat zij waren.

Omdat de spirituele eenheid er nog niet is, is het onmogelijk om een perfecte gemeenschap te bouwen of gemeenschappelijk leven, dat gebaseerd is op vitale associatie en onderlinge uitwisseling van emoties door sympathie en begrip. Al deze dingen zouden goed kunnen zijn als huizen half op de weg van de opstijgende ziel van de mens, maar niet de uiteindelijke oplossing. Deze middelen zouden de sterke grip kunnen reduceren van de Onbewustheid op onze levens, toch is het niet genoeg om het individuele en collectieve leven volmaakt te maken. Dat kan alleen tevoorschijn komen door een nog verdere opstijging, voorbij het kosmische vitale een kosmische mentale in het Superbewuste, dat de Bron is en oorsprong van alle dingen.

Naam en vorm

Als vormen kwamen zij uit het vormloze Oneindige,
Als namen geleefd uit een naamloze eeuwigheid.

De wezens van deze wereld, ofschoon groot en krachtig, droegen nog een beperkende vorm en namen een beperkende naam aan, die hun kwaliteiten en sfeer van actie definieerde. Zij waren verschenen uit het vormloze Oneindige en waren aspecten van de Eeuwige, in wie alleen hun verschillen verzoend en geharmoniseerd konden worden.

Onvoltooide som

Het begin en het eind waren daar verborgen;
Een middelste term werkte daar onverklaard, abrupt:
Zij waren woorden, die spraken tot een uitgestrekte woordeloze
Waarheid,
Zij waren beelden, die een onvoltooide som bevolkten.

Deze wezens kenden hun eigen begin niet, noch het einde, ofschoon zij de middenwereld vulden. Zij wisten niet welke nieuwe mogelijkheden zich nog konden manifesteren uit het Ongemanifesteerde. De ultieme Waarheid ontsnapte hen nog in een of ander woordloos uitgestrekte.

Geen kende

Geen kende werkelijk zichzelf of kende de wereld
Of de Werkelijkheid, die daar omsloten leefde:
Zij kenden alleen, wat het Denkvermogen kon nemen en bouwen
Uit de geheime Supramentale's enorme voorraad.

Geen kende de ware natuur van dingen of hun eigen diepere waarheid, van hoe zij in het bestaan kwamen. Hun kennis was een afgeleid of geleend licht en vermogen van het geheime supramentale en niet een of andere oorspronkelijke zelf-geboren kracht.

Een raadselachtig antwoord

Met een duisternis onder hen, een heldere Leegte boven,
Leefden zij onzeker in een grote klimmende Ruimte;
Door mysteriën verklaarden zijn een Mysterie,
Een raadselachtig antwoord ontmoette het raadsel der dingen.

Het Grotere Leven klimt op de lagere levenswerelden, die dichtbij betrekken van de opslag van het onderbewuste. Het laat de duisternis achter zich, terwijl het klimt naar het Licht. Maar dit grotere Leven stopte met het ontwarren van dat Ultieme Mysterie. Het is deel van het kosmische bewustzijn en kan het niet doorboren om het Transcendente Mysterie te bereiken. De hoogste werkelijkheden zijn verborgen voor haar zicht en verschijnen als een lumineuze Leegte boven. Het oorspronkelijke Mysterie, dat onbekend bleef, wordt het best verklaard door analoge mysteries. Het antwoord op het kosmische raadsel bleef verborgen in de Transcendente Wijsheid, waartoe zij geen toegang hadden.

Ether van ambigue leven

Terwijl hij in deze ether van ambigue leven bewoog, (pag. 188 begint)
Werd hij al snel een raadsel voor zichzelf;
Als symbolen zag hij alles en zocht hun betekenis.

Terwijl hij door deze wereld beweegt, begint Aswapati de raadselachtige natuur te delen, zelfs als hij hen ziet als symbolen en probeert hun innerlijke zin te ontdekken achter de symbolische werkelijkheden, die zij vertegenwoordigen.

Slotopmerkingen

Ofschoon krachtig en uitgestrekt zijn deze wezens niet de ultieme Waarheid en zouden niet zo foutief genomen moeten worden. Ofschoon zij boven de mensheid zijn en veel krachtiger dan ons, blijven zij nog gefixeerd door hun standplaats en hun type zonder de mogelijkheid van verdere evolutie.

In de Sporen van het Leven, p. 188

Openingsopmerkingen

Aswapati gaat nu dieper langs de sporen van het leven om te zien, waar het onze reis naar leidt. Is er hoe dan ook een doel in haar bewegingen of is alles een kansgril? Hij deelt zijn ontdekkingen met ons.

Hachelijk avontuur

Over de springende bronnen van dood en geboorte
En over de verschuivende grenzen van zielverandering,
Als een jager op geest's scheppende spoor,
Volgde hij leven's smalle en machtige sporen
En volgde haar verzegelde formidabel heerlijkheid na
In een hachelijk avontuur zonder einde.

Geboorte en dood zijn beide stappen van het leven. Zij zijn incidenten van een grote reis van het leven, die ondernomen worden in verschillende vormen als vehikels. De scènes verschuiven en veranderen, terwijl het leven verder beweegt en nieuwe bedrijven creëert in het grote epische drama. Aswapati volgt in haar sporen, terwijl hij besloten formidabele heerlijkheid ontdekt, die alleen het deel kan zijn van degenen, die het hachelijke avontuur ondernemen.

De eerste stappen

Aanvankelijk verscheen er geen doel in die grote stappen:
Slechts de wijde bron zag hij van alle dingen hier,
Die uitkeek naar een wijdere bron er voorbij.

De eerste stappen van de reis lijken doelloos te zijn, ofschoon zij naar een weidsheid gaan. Het was alsof naar zijn eigen wijde Bron gaan.

Een grootsere formule

Want, terwijl zij terug trok van aardse lijnen,
Werd een zwaardere belemmering gevoeld van het Onbekende,
Dreef een hogere context van verlossend denken
Haar naar wonder en ontdekking;
Er kwam een hogere bevrijding van onbeduidende zorgen,
Een machtiger beeld van verlangen en hoop,
Een grootsere formule, een grotere scene.

Het leven op aarde is gebonden aan de materiële formule; materiële wetten en processen houden haar vrije bewegingen en wijde verheffingen terug. Maar terwijl zij begint om vrij te zijn van slavernij aan de materie en het lichamelijke bestaan, zweeft

het hoger, alsof aangetrokken door haar eigen hoge Bron. Het verandert haar modus en kwaliteit van denken. Bevrijd van onbeduidende zorgen van het lichaam, kan het nu gaan naar de vrije hoogten en het wonder ontdekken, dat nu besloten is voor onze ogen. Een grotere hoop dan de hoofdzakelijke overleving en het onderhoud van het lichaam gaat nu haar gezichtskring binnen en een uitgestrektere manier van leven neemt de leiding van onze reis.

Cirkelend in de richting van een of ander ver Licht

Voor altijd cirkelde zij in de richting van een of ander ver Licht:
Haar tekenen verhulden nog meer dan zij openbaarden;
Maar gebonden aan een of ander onmiddellijk verlangen en zicht
Verloren zij hun zin in de vreugde van het gebruik,
Totdat zij ontdaan van hun oneindige bedoeling,
Een cijfer werden, dat glansde met onwerkelijke betekenis.

Ofschoon bevrijd van aarde's moeilijkheid en zorg en intuïtief een Licht verderop voelend, is het niet makkelijk om die verre Bron te bereiken. Het cirkelt om symbolische werelden en aanwijzende tekenen. Haar zicht en wil, die bevrijd zijn van materiële bezigheden, beginnen vreugde te verliezen in algemene alledaagse gewone dingen. Alles, waar het vreugde in vond, begint zijn charme te verliezen, totdat het een machtige leegheid binnengaat, waar alles onwerkelijk lijkt en zonder enige zin.

Een onzichtbaar doel

Gewapend met een magische en spookachtige boog
Richtte zij zich op een doel, dat onzichtbaar was gehouden
En altijd als veraf beschouwd, ofschoon altijd dichtbij.

Het ging met haar reis door naar een naamloos onzichtbaar doel, alsof gedreven door een ongeziene wil en spookachtig getrokken met een onzichtbaar doel. Het doel leek steeds verder weg te verschuiven, ofschoon altijd dichtbij en dichtbij haar diepere hart.

Slotopmerkingen

Al het leven is een reis en een ontdekking van wat zij diep in zichzelf draagt. Maar hiervoor moet zij gaan door het volledige gebied van ervaringen, totdat zij de rand van het Oneindige raakt, waaruit het tevoorschijn gekomen is.

Het Boek van het Leven, p. 188-189

Openingsopmerkingen

Aswapati is nu ingesteld om het boek van het leven te lezen. Het is een mysterieus script vol tekenen en gebaren, die snel veranderen, zoals kostuums, die de acteur vermommen.

Een korzelige magiër's tekst

Als een, die verlichte tekens ontcijfert,
Speurde hij in het sleutelboek van een korzelige magiër 's tekst
Naar haar subtiele verweven geheimzinnige bedoelingen
En het afgeschermdde moeilijke theorema van haar aanwijzingen,
Traceerde in de monsterlijke zandwoestijnen van de Tijd
Het langdradige begin van haar titanische werken,
Sloeg haar charade gade van actie voor een of andere hint,
Las de Nee-gebaren van haar schaduwbeelden, (pag. 189 begint)
En streefde in hun beladen afdrijving
De dansfantasieën van haar sequenties te vangen,
Die ontsnappen in een ritmisch mysterie,
Een glimp van vluchtende voeten op vlietende grond.

Het boek van het leven is mysterieus en haar theorema's zijn moeilijk te ontcijferen. Haar processen zijn zelf een mysterie, zoals een magiër's boek van formules. De ritmes en stroom van het leven, haar veelzijdige stromen en draden, die geweven zijn rond schepselen en onderling verweven met elkaar, zijn niet gemakkelijk te decoderen. Zij lijkt op een danser met ritmes, die ons ontsnappen. Zij is onwillig om haar geheim weg te geven, dat geboren is uit haar fantasie van wil en dat snel tinten en stemmingen verandert.

Labyrint patroon

In het labyrint patroon van haar gedachten en hoop
En de bijwegen van haar intieme verlangens,
In de complexe hoeken, bevolkt met haar dromen,
En rondten, gekruist door een intrige van irrelevante rondten,
Een zwerver, die doolt midden tussen vluchtige scenes,
Verloor hij haar tekenen en jaagde op ieder falend vermoeden.

Haar zigzaggende doolhof lijkende bewegingen met zijpaden en blinde einden en complexe wendingen zijn allemaal een intrige. Het is alsof iemand aan het dwalen is in een toestand van verwarring midden tussen verschuivende scenes, waarvan men de verre einden niet kan peilen, noch raden.

Een lumineus enigma

Overal kwam hij sleutelwoorden tegen, onwetend van hun sleutel.

Een zon, die zijn eigen oog van zicht verblindde,
Een lumineus enigma's briljante kap
Verlichtte de dichte purperen barrière van denken's hemel:
Een schemerige uitgestrekte trance toonde aan de nacht haar sterren.

Het licht op haar gezicht is een enigma, die zij zelf niet kan begrijpen. Het is alsof iemand de sleutelwoorden kende, maar niet weet, hoe hen toe te passen. Het is, alsof het geheim er is, maar niet de methode om het te gebruiken. De zon en de sterren, die ze gebouwd heeft in mensen's innerlijke en uiterlijke wereld, verlichten alle dingen, behalve zichzelf. Aldus is het mysterie van het leven of zo lijkt het, dat Aswapati moet onderzoeken.

Hoofdstukken van metafysische romance

Alsof zittend nabij een open raam's opening,
Las hij bij een bliksemflits op dringende flits
Hoofdstukken van haar metafysische romance
Van de ziel's zoektocht naar verloren Werkelijkheid
En haar ficties, ontleend aan geest's authentieke feit,
Haar grillen en verwaandheden en gesloten betekenissen,
Haar onbezonnen ongrijpbare kuren en raadselachtige wendingen.

Zoals het even kijken door een opening in de gebieden van het leven, dat verlicht wordt door intuïtief verlichten van Bovenaf, begint Aswapati hoofdstuk na hoofdstuk te lezen van het boek van het leven, van haar eindeloze saga van romance, waar de ziel zoekt naar haar eigen verloren Waarheid. Ondertussen presenteert het leven aan de ziel gezichten en ficties van een werkelijkheid, die getoverd zijn uit een of andere authentieke visie van de Waarheid, maar gepresenteerd hier als een mysterieuze halve waarheid. De ziel moet navigeren door deze ficties en illusoire reflecties van de Werkelijkheid. Het moet rennen en zoeken door leven's gebieden van vreemde omstandigheden, die vaak lijken te misleiden en hun betekenis verbergen achter haar onbezonnen en onbegrijpelijke twisten en draaiingen van het lot.

Borduursels van vermomming

De luisterrijke windselen van haar heimelijkheid,
Die haar begeerlijke lichaam omvouwden uit het zicht,
De vreemde betekenisvolle vormen, geweven in haar kleed,
Haar veelzeggende omlijnningen van de zielen van dingen
Zag hij, haar valse transparanties van gedachten-kleur.

Haar rijke brokaten genaaid met verbeelde fantasieën En veranderlijke maskers en borduursels van vermomming.

Hier wordt haar geheime waarheid vermomd achter vreemde maskers en luisterrijke drapering, die haar werkelijke waarheid verbergen. Aswapati zag door de vermomming, die het leven draagt, die ons een illusie van de Waarheid, die diep verborgen is in haar boezem achter haar ogenschijnlijk transparante bewegingen en beelden, die zij vooraan opwerpt.

Slotopmerkingen

Het leven, zoals het erbij staat, presenteert aan ons verwarrende gezichten, die ons verbijsteren en toch staat er achter alles een diepe Waarheid, die verborgen is voor onze oppervlakkige visie. Dit moet Aswapati nu zoeken en ontdekken.

Een Droom-werkelijke Wereld van Fantasie, p. 189-190

Openingsopmerkingen

Terwijl Aswapati begint te zoeken met een spiritueel vuur en intuïtieve stralen, ontdekt hij een wereld van fantasie en verbeelding, die zijn substantie trekt uit een verborgen werkelijkheid.

Subtiële prachten

Duizend verbijsterende gezichten van de Waarheid
Keken naar hem vanuit haar vormen met ongekende ogen
En woordeloze onherkenbare woorden,
Spraken uit de beelden van haar maskerade,
Of tuurden uit van de verborgen luister
En de subtiële pracht van haar gewaden.

Het leven maakt plezier in een variëteit van vormen, waardoor zij haar bewegingen kan uitdrukken. Iedere vorm is als een kostuum, dat een toestand of stemming uitdrukt, een beweging van energie of een kracht. Wezens van deze grotere Levenswerelden beginnen hun geheimen te openbaren aan Aswapati.

Tijd's geheime dingen

In plotselinge flonkeringen van het Onbekende, (pag. 190 begint)
Werden uitdrukkingloze geluiden geloofwaardig,
Ideeën, die betekenisloos leken, flitsten waarheid uit;
Stemmen, die kwamen van ongeziene wachtende werelden
Uitten de syllabes van het Onmanifeste
Om het lichaam te kleden van het mystieke Woord,
En tovenaarsdiagrammen van de occulte Wet
Bezegelden enige precieze onleesbare harmonie,
Of gebruikten kleur en beeld om het helden blazoën
Van Tijds geheime dingen opnieuw samen te stellen.

Er zijn veel geheimen verborgen in het hart van het leven en haar gevarieerde bewegingen en complexe patronen en ontwerpen. Er zijn occulte wetten, die onze denkvermogens nog niet kennen. Er zijn ideeën, die diepzinnige waarheden uitdrukken, die een symbolische vorm aannemen. Gezichten en geluiden en kleuren en tinten toveren een verborgen waarheid, die kunstenaars en musici en dichters ontdekken en uitdrukken.

Zangvogel hoop

In haar groene wildernis en verschuilende diepten,
In haar kreupelbosjes van vreugde, waar gevaar heerlijkheid vastpakt,
Zag hij een beetje de verborgen vleugels van zangvogel hoop,
Een glinstering van blauw en goud en scharlaken vuur.

De wouden en bergen en afgronden buiten zijn symbolisch voor de innerlijke contouren van het leven. Gevaar en heerlijkheid zijn samengeweven in leven's greep, waar verschillende tinten van energieën van het denkvermogen en het lichamelijke leven en elkaar ontmoeten met hun lied van hoop.

Bloemen van droom

In haar verholten lanen, grenzend aan haar landwegen van toeval
En langs haar zingende beekjes en kalme meren
Vond hij het schijnsel van haar gouden vruchten van zaligheid
En de schoonheid van haar bloemen van droom en mijmering.

Op talloze manieren en door talloze vormen, door bomen en bloemen en beekjes en meren en landpaden, die gemaakt zijn door de openingen in het bos, drukte het leven haar schoonheid en zaligheid uit.

Een mirakel van vreugde

Alsof een wonder van het hart 's verandering door vreugde
Zag hij in de alchemistenstraling van haar zonnen
Het karmozijnrode ontluiken van een seculaire bloem
Aan de offer-boom van spirituele liefde.

Aswapati ervoer hier een verandering in zijn hart, alsof miraculeus veranderd door vreugde. Hij zag achter in leven's diepten de glans van spirituele liefde en een mystieke uitstraling, die geboren is uit een zelfgave en offer.

Enkelbelletjes van verbeelding

In de slaperige pracht van haar middaguren zag hij,
Als een eeuwigdurende herhaling door de uren,
Denken's dans van libellen op mysterie's stroom,
Die scheren, maar nooit gemurmel's stroming testen,
En hoorde het gelach van haar roze verlangens,
Die wegrennen alsof om te ontsnappen aan begeerde handen,
De klingelende lieflijke enkelbelletjes van verbeelding.

Denken danste in ritmes over leven's mysterieuze stromen, die geboorte geven aan poëtische verbeelding. Hij hoorde het gelach van haar zoete verlangens, die geboren

worden uit liefde, die leeft in zijn fantasie droomwereld. Deze fantasiewereld was als een ontsnappingspoort uit de aardse werkelijkheden en toch zou deze ontsnapping de poorten openen van een grotere wereld van het leven, dat achter ons eigen staat.

Slotopmerkingen

Het koninkrijk van het grotere Leven is een fantasie, waar schoonheid en liefde en vreugde zichzelf uitdrukken op seculiere manieren door vorm en gevoel. Het is een wereld, waar schilders en musici en kunstenaars mee in aanraking zijn, als ook dichters, die hun inspiratie trekken uit deze wereld van het grotere leven.

De Twee Gezichten van Fantasie, p. 190-191

Openingsopmerkingen

De wereld van fantasie en verbeelding heeft haar eigen werkelijkheid. Het is niet alleen een ontsnappingsdeur, maar een verblijfplaats voor sommigen. Het is daarom belangrijk om zorgvuldig te kiezen bij welke soort verbeelding we zullen blijven stilstaan.

Het leven meer concreet

Midden tussen levende symbolen van haar occulte vermogen
Bewoog hij en voelde hen als nabije werkelijke vormen:
In dat leven concreter dan de levens van mensen
Klopten hartslagen van de verborgen werkelijkheid:
Daar was belichaamd, wat wij hier slechts denken en voelen,
Zelf-omlijst, waar hier uitwendige geleende vormen voor nodig zijn.
Een kameraad van Stilte op haar sobere hoogten,
Aanvaard door haar machtige eenzaamheid, (pag. 191 begint)
Stond hij met haar op mediterende toppen,
Waar leven en bestaan een sacrament zijn,
Aangeboden aan de Werkelijkheid er voorbij,
En zag haar in de oneindigheid
De met kap bedekte adelaars van betekenis verliezen,
Boodschappers van het Denken aan het Onkenbare.

Verbeelding is een vermogen, dat betreft van het Goddelijke vermogen om vormen te bouwen uit het Oneindige. Wanneer het gericht wordt en bewust gebruikt, kan het op occulte manieren handelen om te helpen of te schaden. Het is een derivaat van Maya in de lagere drievoudige schepping. Het heeft niet alleen het vermogen om een hele wereld te creëren, maar het kan ook uitreiken en een innerlijke deur openen naar onbekende vistas van de werkelijkheid. Op zijn hoogst is het een vermogen van Maya, dat bemiddelt tussen de oneindigheid en de eindige werelden van naam en vorm, waarvan ieder van betekenis is voor een of ander aspect van de Waarheid, die nu bedekt is voor onze visie.

Het geheim van haar ziel

Geïdentificeerd door zielvisie en zielbesef,
Haar diepten binnengaand als in een huis,
Werd hij alles, wat zij was of wilde zijn,
Dacht hij met haar gedachten en reisde met haar stappen,
Leefde met haar adem en scande alles met haar ogen,
Opdat hij aldus het geheim van haar ziel zou leren kennen.

Aswapati identificeert zich volledig met deze wereld, die gecreëerd wordt door het vermogen van gedachten en gevoelens. Alleen zo kon hij haar geheim leren en haar kern ontdekken.

Wonderen van haar rijke en delicate handwerk

Als een getuige, overmeesterd door zijn scene,
Bewonderde hij haar prachtige front van pracht en spel
En de wonderen van haar rijke en delicate handwerk,
En huiverde op de hardnekkigheid van haar kreet;
Hartstochtelijk verdroeg hij de toverkunsten van haar macht,
Voelde haar abrupte mysterieuze wil aan hem opgelegd,
Haar handen, die het noodlot kneden in hun gewelddadige greep,
Haar aanraking, die beweegt, haar machten, die grijpen en dringen.

Aswapati zag nu al haar ingenieuze handwerken en bewonderde al haar rijkheid en pracht en spectaculaire show. Hij ervoer de huivering van haar scheppingen en droeg de vermogens van haar magische occulte vermogens. Hij voelde ook haar aanraking, die haar overhaalde om zijn eigen lot te vormen door het vermogen van zijn hart's verlangens.

Maar ook dit zag hij

Maar ook dit zag hij, haar ziel, die weende vanbinnen,
Haar vergeefse zoektochten, die zich klampen aan vlietende waarheid,
Haar hoop, wier sombere blik paart aan wanhoop,
De passie, die haar verlangende ledematen bezat,
De moeite en verrukking van haar hunkerende borsten,
Haar denkvermogen, dat onbevredigd worstelt met zijn vruchten,
Haar hart, dat de ene Geliefde niet vangt.

Maar hij zag ook de tijdelijkheid van deze scheppingen, die gebouwd waren door de vitale vermogens. Hun vreugde is vaak van korte duur en eindigt vaak in wanhoop. Haar hoop blijkt vaak een deceptie te zijn, haar passie en verlangen een subtiele truc, die de ziel misleidt. Daarom eindigen haar scheppingen onveranderlijk in tragedie en tranen, omdat zij de enkele geliefde missen, die alleen de hart's behoefte kan vervullen voor liefde en lieflijkheid en blijvende vreugde.

Een verbannen godin

Altijd ontmoette hij een gesluierde en zoekende Kracht,
Een verbannen godin, die namaak hemelen bouwt,
Een Sfinx, wier ogen opzien naar een verborgen Zon.

Ofschoon haar macht zich betreft van de Maya van de Heer, kan het hier alleen hemelen nadoen, en niet het werkelijke, dat zou verblijven. Zij eindigt met een puzzel

te zijn voor zichzelf, die de sleutel verderop moet vinden in het supramentale Leven, dat nu verborgen is voor haar ogen.

Slotopmerkingen

Dit zijn de werken en de scheppingen van dit grotere Leven, die hun substantie betrekken van een of ander verborgen aspect van de waarheid. Zij proberen het hier te manifesteren door deze vormen. Maar deze zijn geen werkelijke schepping, noch hebben zij een blijvend vermogen. Zij kunnen ons tijdelijke bevredigingen geven, maar niet de ultieme bevrijding of de transformatie, die onze zielen zoeken.

Het Mystieke Script van het Leven, p. 191-192

Openingsopmerkingen

Het leven loopt langs twee parallelle stromen. Degene, waar we bekender mee zijn, is het oppervlakteleven van de mens, zijn oppervlakte zoeken, tijdelijke bevredigingen en lijden. Achter alles is er een dieper hunkeren, dat men soms vindt in dit grotere leven, een glimp soms hier en daar van een diepere waarheid van het Leven.

De Geest in haar vormen

Altijd voelde hij een geest nabij in haar vormen:
Haar passieve aanwezigheid was haar natuur's sterkte;
Dit alleen is werkelijk in klaarblijkelijke dingen,
Zelfs op de aarde is de geest leven's sleutel,
Maar haar solide buitenkanten dragen nergens zijn spoor. (pag. 192 begint)

De Goddelijke Aanwezigheid bezielt en verlevendigt alle dingen met Zijn machtige Adem. Het is het Leven achter ons leven, de Kracht achter alle krachten, het Ene Vermogen, enkel, occult, waar, dat staat achter alle dingen, ofschoon verborgen voor het oppervlaktezicht.

Stempel op haar daden

Zijn stempel op haar daden is niet te ontdekken.

Deze adem van de Geest is echter verborgen achter Zijn werken,

Pathos van verloren hoogten

Een pathos van verloren hoogten is zijn appèl.

Deze Goddelijke Aanwezigheid, dit Vermogen en Adem van Genade is de geheime oorzaak van leven's hunkering en het verdriet, dat het voelt in haar diepten. Het wordt getrokken naar de hoogten, die het verloren heeft.

Gesluierde werkelijkheid

Alleen een schaduwrijke lijn vangt men soms op,
Die op een hint leek van gesluierde werkelijkheid.

Toch komt er van tijd tot tijd een of andere glimp, een of andere schaduw of hint van deze gesluierde goddelijkheid, die alle dingen beweegt.

Een ongeschreven verhaal

Het leven staarde naar hem met vage verwarde omtrekken
En boden een beeld, dat de ogen niet konden vasthouden,
Een verhaal, dat daar nog niet geschreven was.

De verwarrende lijnen van ons leven zijn als een onafgemaakt beeld of een verhaal, dat nog afgemaakt moet worden. Haar volle betekenis zal bekend zijn, wanneer we het volledige script gelezen hebben en het nu half getekende beeld afgemaakt is.

Fragmentarisch ontwerp

Als in een fragmentarisch half verloren ontwerp
Vluchtten leven's betekenissen voor het volgende oog.

We zien een deel en dat ook oppervlakkig en vandaar kunnen we de betekenis en de innerlijke zin van dit verhaal niet ontcijferen.

Leven's geheime zin

Leven's aangezicht verbergt leven's ware zelf voor het zicht;
Leven's geheime zin is vanbinnen geschreven, boven.

Om het leven's geheim te ontdekken moeten we diep binnen onszelf duiken of rijzen boven ons egogebonden onwetende denkvermogen. Anders zullen we, wanneer we alleen de oppervlakten verzamelen, het werkelijke zelf missen van het leven en haar geheime waarheid zal aan onze ogen ontsnappen.

Half afgemaakt ontwerp

De gedachte, die het zin geeft, woont er ver voorbij;
Het wordt niet gezien in het half voltooide ontwerp.

De waarheid van het leven, de gedachte en het idee, dat het beweegt, kunnen niet ontdekt worden door enige hoeveelheid oppervlakte analyse van haar ontelbare processen. Het moet ontdekt worden door een opstijging van de menselijke ziel in het Verdere.

Half gespeelde charade

Vergeefs hopen we de verbijsterende tekens te lezen
Of het woord te vinden van de half gespeelde charade.

Tot dan blijven we vergeefs proberen om haar verwarrende tekens te lezen of opnieuw het perfecte woord samen te stellen van cryptische partiële aanwijzingen.

In een groter leven

Alleen in dat grotere leven wordt een cryptische gedachte gevonden,
Wordt een of ander verklarend woord aangeduid,
Dat de aarde-mythe maakt tot een begrijpelijke vertelling.

Alleen met deze opstijging naar een groter leven zullen we het spel kennen en de werkelijke waarheid achter leven's verschijningen. Dan zal de geheime zin van leven's intrinsieke doeleinde zichzelf ontsluiten.

Slotopmerkingen

Een overhaaste sprong naar verschijningen of een analyse van ons levensverhaal met het oppervlakte denkvermogen kunnen ons het geheim niet geven, dat we hopen te vinden. Alleen door een opstijging voorbij het denkvermogen en een dieper, groter, wijder bewustzijn zullen we het antwoord vinden op het raadsel van het leven.

Een Kijkje door het Raam Van de Waarheid, p. 192-193

Openingsopmerkingen

Het domein van het Grotere Leven, waarvan het centrum in ons hart ligt, staat een kijkje toe door het raam van de Waarheid. Het laat ons de Werkelijkheid zien door een sluier.

Iets werd gezien

Eindelijk werd iets gezien, dat op waarheid leek.

Een eerste aanwijzing of gelijkenis van de waarheid wordt hier gezien, terwijl de ziel klimt voorbij het kleine leven van de mens, dat gecentreerd is rond dierlijke begeerten.

Halfblinde geketende goddelijkheid

In een half verlichte lucht van hachelijk mysterie
Kon het oog, dat kijkt naar de donkere helft van de waarheid,
Een beeld onderscheiden in een levendige vertroebeling
En turend door een waas van subtiele tinten
Zag hij een halfblinde geketende goddelijkheid,
Verbijsterd door de wereld, waardoor hij heen bewoog,
Toch bewust van een of ander licht, dat zijn ziel aanspoorde.

Een beeld verschijnt in het hart's blinde scherm of uitgetekend door verbeelding's oog, dat als een aanwijzing is van de sublieme Werkelijkheid, dat besloten is binnen onze eigen en wereld's diepste diepten. Maar deze goddelijkheid is geketend aan de vormen, die er aan gegeven zijn door ons verbeeldende denkvermogen. Het is half blind, zo te zeggen, omdat het gewaarzijn, dat daagt met de komst van het Denkvermogen en het licht, dat we ontdekken in nog hogere werkelijkheden, er nog niet is. Toch is er in een mystiek licht, dat iets laat zien van de Waarheid.

Fluitspel van een verre Speler

Aangetrokken door vreemde verafgelegen glinsteringen,
Geleid door het fluitspel van een verre Speler
Zocht hij zijn weg midden tussen leven's gelach en geroep
En de aanwijzing chaos van haar myriaden stappen
Naar een of andere totale diepe oneindigheid.

Hier kan men, zwak en alsof van een afstand, de roep horen van het Goddelijke, die de ziel aantrekt naar diepten voorbij diepten, die zich openen naar de Oneindigheid.

Pijlsprongen van het Denken

Om hem heen pakte het woud van haar tekens zich samen:
Op goed geluk las hij de pijlsprongen van het Denken,
Die het doel treffen door gissen of lumineuze kans,
Haar veranderende gekleurde verkeerslichten van idee
En haar signalen van onzekere snelle gebeurtenis, (pag. 193 begint)
De hiërogliefen van haar symbolische praalvertoning
En haar mijlpalen in de vervlochten paden van de Tijd.

Hier kan men een intuïtie vinden, de hart's intuïtie, die uitreikt naar de Waarheid als een pijl naar zijn gekozen doel. Deze wereld kijkt uit naar het leven en haar gebeurtenissen en omstandigheden als een symbool, dat de mijlpalen en de wegen openbaart, die ons leiden door de wegen van de Tijd.

Slotopmerkingen

Een eerste aanwijzing van goddelijkheid en de verre roep van het Goddelijke wordt hier gevoeld als men dit vlak binnengaat.

Het Script van God lezen, p. 193

Openingsopmerkingen

Zoals met ieder vermogen probeert deze werkelijkheid ook de wegen van God te begrijpen door zijn eigen beperkte bekwaamheden. Ofschoon het een verre glimp voelt, is het nog een werkelijkheid van Onwetendheid en is de sluier nog niet opgetild, zonder welk het werkelijke besef verloren is.

Geen weg is zeker

In haar doolhoven van benadering en van terugtrekking
Trekt zij hem naar alle kanten en stoot hem af,
Maar te dichtbij getrokken ontsnapt zij aan zijn omhelzing;
Over alle wegen leidt zij hem, maar geen weg is zeker.

Deze werkelijkheid is overvloedig in verbeelding, die ons leidt in iedere richting om het alleen weer terug te trekken naar de 'werkelijkheid.' En wanneer het gelooft, dat het uiteindelijk erg dichtbij gekomen is, lijkt de Waarheid, die het zoekt, plotseling verder te gaan. Terwijl het verscheidene wegen uitprobeert, blijft het nog onzeker.

Verlokt door haar wonder

Verlokt door het veeltonige wonder van haar zingen,
Aangetrokken door de toverkunst van haar stemmingen
En bewogen door de terloopse aanraking van vreugde en verdriet,
Verliest hij zichzelf in haar, maar wint haar niet.

Ons wezen kan, aangetrokken door haar wegen en wonderen, aangetrokken door haar betovering en magische stemmingen, gemakkelijk verstrikt en verloren in haar kleurige bubbels, die werkelijkheid betoveren. Het begint hem te beheersen, verandert hem langzaam in een gevangene van dit land van verbeelding.

Dromen en fantasieën

Een vluchtig paradijs lacht hem toe vanuit haar ogen:
Hij droomt van haar schoonheid, voor altijd de zijne gemaakt,
Hij droomt van zijn meesterschap, die haar leden zullen dragen,
Hij droomt van de magie van haar borsten van zaligheid.

De mens bouwt een paradijs, een ideale Utopische wereld van zijn fantasieën en dromen. Gedurende een tijd rust hij daar. Toch blijkt ieder zodanig paradijs efemeer en vluchtig te zijn. De schoonheid en vreugde vervagen, het denkvermogen en hart vermoeien zich en het paradijs is verloren. Het is eerder gebouwd door het vermogen van gevoelens en verbeelding dan op zekere gronden van de Waarheid.

Verbeeldingsvolle vertaling

In haar verlichte script, haar verbeeldingsvolle
Vertaling van God's zuivere oorspronkelijke tekst,
Denkt hij het Prachtige Geschrift,
De hiëratische sleutel te lezen tot onbekende zaligheden.

Hij hoopt de betekenis van het leven te grijpen met zijn grillige verbeelding, die het script verlicht. Hij hoopt zo de deuren van zaligheid te ontsluiten door het prachtige geschrift.

Het Wereld van het Leven

Maar het Woord van het Leven is verborgen in haar script,
Het lied van het Leven heeft zijn goddelijke noot verloren.

Maar de ware sleutel ontbreekt. De werkelijke zin van het leven, haar innerlijke betekenis is diep vanbinnen verborgen. Haar charme en roep heeft de goddelijke notie verloren.

Slotopmerkingen

De werkelijke sleutel van het leven wordt niet gevonden aan de oppervlakten, noch kan verbeelding ons de intrinsieke waarheid toegeven. Utopia kan niet gebouwd worden door het vermogen van gevoelens en verbeeldingen alleen. Iets anders, iets groters is noodzakelijk.

Pracht van een Droom, p. 193-194

Openingsopmerkingen

Deze werkelijkheid bouwt een droompracht, die alleen duurt zolang als een droom duurt. Er komt een tijd, wanneer de illusie over is en men de vluchtige natuur ontdekt van wat men gehoopt had te vinden.

Illusie's ode

Ongezien, als een gevangene in het huis van geluid,
Luistert de geest, verloren in de pracht van een droom,
Naar een duizendstemmige illusie's ode.

Als een gevangene van zijn eigen stem is de geest verstrikt in een gevangenis van zelf prijzen, een wereld, waar het ego-zelf heerst en luistert naar duizend stemmen, die valse hoop geven.

Een delicate tovenarij

Een delicaat weefsel van tovenarij steelt het hart,
Of een onstuimige magie kleurt haar klanken en tinten,
Toch wekken zij slechts een ontroering van vergankelijke gratie;
Als een vagebondsmars, geslagen door de zwerver Tijd,
Roepen zij om een korte onbevredigde heerlijkheid
Of wentelen zich in verrukkingen van denkvermogen en zintuig,
Maar missen het lumineuze antwoord van de ziel.

Onze harten zijn gevangen in een web van tovenarij, dat een magische wonderwereld om ons heen bouwt. Het is een betoverende wereld, die eerder gebouwd is rond onze hart's onwetende verlangens dan om de diepere ziel's aspiratie. Het geeft korte bevrediging, vergankelijke opwinding en plezier voor het denkvermogen en zintuigen, maar mist de aanraking van de ziel, die alleen kan vervullen.

Extase van onvervulde verlangens

Een blinde hartslag, die vreugde bereikt door tranen,
Een hunkeren naar toppen, voor altijd niet bereikt,
Een extase van onvervuld verlangen
Volgen het laatste hemelwaartse klimmen van haar stem.

Deze werkelijkheid van groter leven grijpt in blindheid en onwetendheid en klimt met worstelingen en lijden naar de hoogten, die het niet kan bereiken. Het hunkert naar deze glorieuze toestanden en vindt in dit hunkeren zijn bevrediging en vreugde. Dit

hunkeren is haar grootste gift, een hunkeren, dat gevoed wordt door haar niet-
vervulling.

Veranderd lijden

Veranderd zijn vroeger lijden's herinneringen
In een oud verdriet's lieflijk ontsnappingspad: (pag. 194 begint)
Haar tranen zijn veranderd in juwelen van diamanten pijn,
Haar verdriet in een magische kroon van een lied.

Haar pad van zuivering en opstijging ligt door lijden, dat ofschoon niet in staat om het
te bereiken, toch haar pijn verandert in een lieflijke droefenis en lumineuze parels
van wijsheid, die haar verdriet veranderen in een kroon van een magisch lied.

Gekoesterd lijden

Kortstondig zijn haar fragmenten van gelukzaligheid,
Die de oppervlakte raken, dan ontsnappen of sterven:
Een verloren herinnering echoot in haar diepten,
Een doodloos verlangen heeft zij, een gesluierd zelf's roep;
Een gevangene in de sterfelijke's beperkende wereld,
Een geest, door het leven verwondt, weent in haar borst;
Een gekoesterd lijden is haar diepste smeken.

Aan het eind koestert dit leven haar lijden, dat haar diepste schreeuw is. Enkele en
vlietende momenten van vreugde, die spoedig weggaan, een verloren herinnering
van lieflijkheid, die voorbijgegaan is, is haar manier om te zijn. Zij verlangt naar een
liefde, die nooit zou sterven, een zelf, dat juist de ziel is van Schoonheid en
Heerlijkheid, maar te kort komt, omdat hij gevangen gezet is en gebonden door
Onwetendheid. Zo gewond snikt de geest vanbinnen en koestert haar lijden.

Een zwerver op wanhopende routes

Een zwerver over verlaten wanhopende routes,
Langs de wegen van geluid roept een gefrustreerde stem
Verlaten om een vergeten zaligheid.

Al haar verlangende hoop verandert in wanhoop, zelfs als het schreeuwt om verloren
gelukzaligheid en een zaligheid, die nooit gewonnen wordt.

Lieflijke en dwalende tonen

Verdwaald in de echoënde spelonken van Begeerte,
Bewaakt het de fantomen van een ziel's dode hoop
En houdt de stem levend van vergane dingen
Of talmt bij lieflijke en dwalende tonen,
Jagend op genoegen in het hart van pijn.

Haar lied van lieflijkheid wordt aangeraakt met noties van pijn, die knarsen. Alleen dwalend in slecht verlichte grotten van verlangen werkelijkheden, hoopt het en wanhoopt, maar weigert om het verlangen op te geven naar de terugkeer van plezierige toestanden in een wereld van onwetendheid, waar pijn is in overvloed. In dit hart van pijn probeert zij de parels van geluk te plukken

Een gekwelde spanning

Een profetische hand heeft de kosmische koorden geraakt
En het binnendringen van een gekwelde spanning
Bedekt de innerlijke muziek's verborgen sleutel,
Die onhoorbaar de oppervlakkige cadansen begeleidt.

Haar ware muziek ligt in haar eigen diepten, bedekt met de handen van het lot en de verontruste geluiden van ons oppervlaktebestaan. De sleutel is daar om ons te verheffen naar en af te stemmen op het Goddelijke lied, maar het is verloren in de diepe grot van het hart.

Slotopmerkingen

Dit is een erg mooie beschrijving van ons leven, zoals het er heden voor staat. Het heeft diepe verlangens en hunkert naar gelukkigere toestanden en mooie dingen. Nog verstrikt in Onwetendheid is het niet in staat om de sluier te doorboren en te communiceren met haar eigen diepten of op te stijgen naar een goddelijkere wereld. Daarom eindigen al haar inspanningen in lijden en wanhoop of herinneringen aan een verloren lieflijkheid en gelukzaligheid, die maar gedurende een kort uur aanraakte.

De Vreugde van het Leven, p. 194-195

Openingsopmerkingen

Het leven draagt in haar kern de heerlijkheid, die de werelden bouwde. Het loopt als een sap van het bestaan en wordt gevoeld in al haar activiteiten en zoeken.

Extase's vuur

Toch is het een vreugde om te leven en te scheppen
En vreugde om lief te hebben en werken, ofschoon alles faalt,
En vreugde te zoeken, ofschoon alles, dat we vinden, misleidt
En alles, waarop we leunen, ons vertrouwen beschaamt;
Toch was iets in haar diepten de pijn waard,
Een gepassioneerde herinnering waart rond met extase's vuur.

Ondanks de worsteling en de pijn volhardt het leven door de Tijdperken in haar tijdloze gezwoeg, als gevolg van de vreugde, die in haar kern ingebouwd is. In iedere actie en beweging is er een vreugde en een wil-om-te-leven. Zelfs, wanneer alles valt en faalt en onze inspanningen gefrustreerd zijn en onze liefde verraden, keert het leven terug met vernieuwde hoop en zoekt naar de verloren heerlijkheid, waar het uit tevoorschijn gekomen is.

Niets is waarlijk vergeefs

Zelfs verdriet heeft vreugde verborgen onder haar wortels:
Want niets is waarlijk vergeefs, dat de Ene gemaakt heeft:
In onze verslagen harten overleeft God's kracht
En victorie's ster verlicht altijd nog onze wanhopige weg;
Onze dood wordt een poort gemaakt naar nieuwe werelden.

Verdriet, mislukking, verslagenheid zijn niet permanent, maar een passage naar een toekomstige victorie. Zij zijn een leerervaring en wanneer de ervaring voorbij is en in mislukking eindigt, volharden nog de les en de kracht van God binnen ons. Juist de dood van het lichaam is een middel voor de ziel om terug te keren in een nieuwe vorm en en zijn inspanningen en zijn half afgemaakte reis te hervatten.

Lofzang aanzwellen

Dit geeft aan Leven's muziek haar lofzang aanzwellen.

Deze vreugde is het meesterlied van het leven, het algemene refrein, dat iedere keer terugkeert en toeneemt in een crescendo.

De Glorie van haar stem

Aan alles leent zij de glorie van haar stem;
Hemel's verrukkingen fluisteren tot haar hart en gaan voorbij,
Aarde's vergankelijke verlangens roepen van haar lippen en vervagen.
(pag. 195 begint)

Gedurende een moment wordt alles opgelicht met de vreugde van het leven en haar schreeuw van verrukking. Maar al haar vreugden zijn beperkt en vergankelijk. Zij raken het hart even aan en gaan voorbij. De aarde hunkert naar voorbijgaande dingen, die spoedig vervagen.

Godgegeven hymne

Alleen de Godgegeven hymne ontsnapt haar kunst,
Die met haar mee is gekomen uit haar spirituele huis,
Maar halverwege stopte en faalde, een stil woord,
Wakker in enige diepe pauze van wachtende werelden,
Een gemompel, gestaakt in eeuwigheid's zwijgen:
Maar er komt geen adem van de hemelse vrede:
Een weelderig intermezzo bezet het oor
En het hart luistert en de ziel stemt in;
Het herhaalt een verdwijnende muziek
En verkwist Tijds eeuwigheid aan vergankelijkheid.

Wat er hier echter ontbreekt, is het perfecte ritme, de Goddelijke Harmonie, die het leven zoekt. Haar schreeuw is niet in staat om die sublieme hoogten te bereiken of een respons van daar te trekken. Het zoekt en vindt iets, maar niet het ware, dat alleen vrede kan brengen in haar rusteloze hart. Het is alleen in sommige zeldzame pauzes, waarin het leven naar binnen keert om de stem te horen van haar ziel vanbinnen, maar weldra is het verloren midden tussen het vele gemompel, als een verspilde gift van eeuwigheid, die uitgegoten is over in de tijd geboren dingen

Hoog bedoeld thema

En tremolo van de stemmen van de uren
Schermt vergeetachtig het hoog bedoelde thema af,
Dat de zelf-belichaamde geest kwam te spelen
Op het uitgestrekte klavichord van de Natuurkracht.

Het hoge thema van de Goddelijke musicus wordt afgeschermd door de boventonen en ondertonen van het leven. Deze goddelijke muziek kwam het Leven spelen door de instrumenten van de Natuur.

Een machtig gemurmel hier en daar

Alleen een machtig gemurmel hier en daar
Van het eeuwige Woord, de zaligvolle Stem
Of Schoonheid's aanraking, die hart en zin verheerlijkt,
Een dwalende pracht en een mystieke roep,
Herinnert aan de sterkte en lieflijkheid, die niet meer gehoord werden.

Zeldzaam zijn de momenten, wanneer enige hoge noten doorbreken door het scherm en enige aanraking brengen van de eeuwige Wereld en de zaligvolle stem. Zeldzaam zijn de momenten, wanneer Schoonheid het hart en de zintuig hervormt. De mystieke schreeuw van het leven lijkt een dwalende pracht, die haar verloren kracht en lieflijkheid roept.

Slotopmerkingen

Deze goddelijke muziek, die verloren is voor leven's oren en afgeschermd voor haar innerlijk gehoor, zoekt het Leven. Haar schreeuw is als een mystieke hymne, die opgerezen is op het wereldaltaar om deze goddelijke noot naar beneden te brengen, die niet meer gehoord kan worden midden tussen vele geluiden en stemmen, die op natuur's instrumenten spelen.

De Grenzen van het Leven, p. 195-196

Openingsopmerkingen

Hoe uitgestrekt en krachtig dit domein van het grotere leven ook is, de ultieme Waarheid ontbreekt er aan. Het beweegt zich nog in de omcirkelende sfeer van de kosmische Onwetendheid. Haar schreeuw is niet in staat om de sluier te doorboren, die ons terughoudt van God en Licht en Waarheid.

De kloof

Hier is de kloof, hier stopt of verzinkt leven's kracht;
Dit tekort verarmt de magiër's vaardigheid:
Deze wens maakt, dat de hele rest schamel en kaal lijkt.

Hier is de grens, die de Natuur getrokken heeft voor haar domein. Omdat het de ultieme Kracht, de Goddelijke Kracht en het Goddelijke Bewustzijn mist, wordt haar actie gehinderd en is niet vrij van fouten. Dit tekort maakt, dat al haar verwervingen instorten en vergeefs en betekenisloos lijken.

Half-zicht

Een half-zicht trekt de horizon van haar daden:
Haar diepten herinneren aan wat zij kwam doen,
Maar het denkvermogen heeft vergeten of het hart maakt een fout:
In Natuur's eindeloze zinnen is de God verloren.

Toch is er in het leven het zaad van goddelijkheid. Zij is tevoorschijn gekomen uit het Goddelijke als een golf op de oneindige zeeën en zij herinnert haar oorsprong en haar diepten zijn gewaar van haar diepe doeleinde. Maar zij is niet in staat om te zien, hoe daarnaar naar buiten te reiken. Haar zicht is beperkt en haar hart is vatbaar voor fouten onder de betovering van de onwetendheid. Toch schept zij in de waanzin van haar zoektocht eindeloos, maar eindigt vergeefs, alsof al haar scheppingen alleen eindigen met het verliezen van de Ene, die zij kwam vinden en manifesteren.

Om haar Schepper te scheppen

In kennis om alwetendheid op te sommen,
In actie de Almachtige op te zetten,
Om haar Schepper hier te scheppen, was haar hart's verbeelding,
Om de kosmische scene binnen te dringen met de volslagen God.

De taak, die door het leven wordt ondernomen, haar spontane drang, is om haar Goddelijke Huis te herscheppen hier op Aarde, in de condities en met het materiaal, dat door de aarde geleverd wordt. Zij verlangt naar Alwetendheid en Almachtigheid en creëert daarbij een mensheid, die een is met God. Het is een ontmoedigende en uitdagende taak.

Het huwelijk van kalmte en zaligheid

Zwoegend om het stille verre Absolute te transformeren
In een alles vervullende epifanie.

In een uiting van het Onuitsprekelijke,
Zou hij hier de glorie brengen van de Absolute's kracht,
Evenwicht veranderen in schepping's ritmische schommeling, (pag. 196
begint)
Een zee van gelukzaligheid huwen met een hemel van kalmte.

Het leven werkt hier om alle dingen te transformeren in een alles vervullende epifanie van God. Zij probeert een stem te geven aan het Onuitspreekbare en God's glorie hier te vestigen. We kennen God's kalmte, maar er moet ook God's zaligheid zijn in ieder en elk moment en beweging van het leven.

Het Eeuwige met de Afgrond verzoenen

Als een vuur om eeuwigheid op te roepen in de Tijd,
Om lichaam's vreugde zo levendig te maken als de ziel's,
Zou zij de aarde verheffen tot nabijheid met de hemel,
Werkt aan het leven om het gelijk te stellen met de Allerhoogste
En het Eeuwige met de Afgrond te verzoenen.

De wil in het leven streeft ernaar om de kloof te overbruggen tussen hemel en aarde. Zij aspireert om dit lichaam te transformeren in een tabernakel van God en een passende tempel van de Heer. Zij aspireert om de aarde te verheffen als een gelijke en vriend van de hemel. Terwijl ze zich uitbreidt tussen het Eeuwige en de Afgrond, hoopt zij een middel te worden om de regens van de hemel naar beneden te brengen in de duistere en droge afgrond, zodat het ook kan bloesemen met de goddelijke gave en God reflecteren.

De enkele stem

Haar pragmatisme van de transcendente Waarheid
Vult de stilte met de stemmen van de goden,
Maar in de kreet gaat de enige Stem verloren.

Waartoe zij in staat is, is om de Ene te breken in veel aspecten en de wereld te vullen met hun stemmen. Toch kan de Ene niet gecreëerd worden door de velen te combineren. Daarom ontbreekt de Ene stem van het Goddelijke, de enkele noot van de Waarheid.

Natuur's visie

Want Natuur's visie klimt voorbij haar daden.

Er zijn grotere werkelijkheden, die zich voorbij haar scheppingen uitstrekken. De Natuur kan hen zien van verre, maar heeft nog niet het vermogen om hen hier te bouwen.

Slotopmerkingen

Dit is de grote en enorme ironie van het leven, haar falen, zowel als haar aansporing, om het leven te creëren in het volmaakte beeld van God.

Het Ontbrekende Stuk, p. 196

Openingsopmerkingen

Het besef van ontevredenheid, dat al het leven kwelt, kan alleen opgelost worden, wanneer we het ontbrekende stuk ontdekken van de menselijke puzzel. Het is het Goddelijke. Zonder dit centrale stuk te ontdekken, zal het leven doorgaan met schommelen tussen vreugde en verdriet, tijdelijke bevredigingen, die gevolgd worden door ongenoegens.

Alles, dat zij kan

Een leven van goden in de hemel ziet zij boven,
Een halfgod, die tevoorschijn komt uit een aap
Is alles, wat zij kan in ons sterfelijke element.

Alles, dat het leven zich hier kan voorstellen, is de prachten van hemels boven en een langzame en worstelende evolutie van de mens uit een aap en het spirituele wezen uit een mens. Zij kan geen andere mogelijkheid bevatten in onze fragiele en sterfelijke lichamen.

De hoogtepunten van een groter leven

Hier zijn de halfgod, de half-titaan haar hoogtepunt:
Dit grotere leven aarzelt tussen aarde en hemel.

Het leven hier op aarde is halfweg gevangen tussen de onontwikkelde titaan en de god. Wat we hier hebben, zijn niet de oorspronkelijke types van deze wezens, zoals we ze vinden in hun natuurlijke werelden, maar een of andere aanraking of invloed of zelfs een incarnatie, die niet in staat is om zichzelf volledig uit te drukken in een lichaam, dat gebouwd is uit fysieke materie. Aangetrokken door de goden boven, terwijl geworteld in de aarde beneden, wordt dit leven gevangen tussen twee ogenschijnlijk tegengestelde aantrekkingen, een naar de hemelen hoog en een andere naar de aarde.

Een schrijnende paradox

Een schrijnende paradox achtervolgt haar dromen:
Haar verborgen energie beweegt een onwetende wereld
Om te zoeken naar een vreugde, die haar eigen sterke greep afschrikt:
In haar omarming weet het niet terug te keren naar haar bron.

De paradox is het onvermogen van materie en het ego-zelf om haar dromen te behouden en te vervullen. Juist haar omarming beperkt en zet daarmee ons wezen gevangen. Deze beperking, die gecreëerd wordt door de kleinheid van het ego-zelf, laat ons alleen de vreugde verliezen, die komt met de verwijding en expansie in het onbegrensde. Het ego kan ofwel proberen de vreugde van het leven te bezitten en

en het daardoor te verliezen door het te beperken. Of anders moet het zich bevrijden uit de gevangenis van onwetendheid en zich richten op juist de Bron van alle dingen in de weidsheid boven.

Zijn betekenis verdwaald

Haar vermogen immens, haar handeling's uitgestrekte drive eindeloos,
Is zijn betekenis verdwaald en verloren.

Ofschoon het leven werkt met een enorme energie en vermogen tot haar beschikking, ofschoon zij zich dringt in verre domeinen, beweegt en drijft zij alsof doelloos. Ondanks het uitgestrekte werk mist zij het merkteken, het doel, terwijl zij niet weet, wat het is en hoe en waar het gevonden moet worden.

Grond van hunkeren

Ofschoon zij in haar heimelijke borst
De wet draagt en de reizende curve van alle geboren dingen,
Lijkt haar kennis gedeeltelijk, haar doel klein;
Op een grond van hunkeren treden haar weelderige uren.

Zonder dit centrale doeleinde lijkt haar kennis onvolledig. Ofschoon ze de wet kent en de koers van dingen hier binnen haar borst, lijkt het toch, dat alles, wat haar gegeven wordt, eerder momenten van hunkering zijn dan vinden en de vervolgende vervulling.

Een loden Onwetendheid

Een loden Onwetendheid bezwaart de vleugels van het Denken,
Haar vermogen bedrukt het wezen met zijn gewaden,
Haar daden houden zijn onsterfelijke blik gevangen.

De ijzeren greep van Onbewustheid houdt haar vlucht tegen. Haar vermogens weven een dichte en dikke mantel rond de ziel, die haar vrije uitbreiding onderdrukt en voorkomt. Haar acties versterken alleen de barrières, die haar zicht gevangen houden.

Een Wijsheid ontbreekt

Een besef van beperking achtervolgt haar beheersingen
En nergens is voldoening en vrede verzekerd:
Want aan de hele diepte en schoonheid van haar werk
Ontbreekt een wijsheid, die de geest bevrijdt.

Toch zijn haar werken groot; achtervolgd door beperkingen is zij niet in staat om vrede te vinden en de wijsheid, die haar ziel vrij kan maken in het oneindige Verdere.

Slotopmerkingen

Dit is de ironie en de tragedie van het leven, dat het, terwijl het zoveel heeft, gedoemd is om niets te hebben. Een term en een limiet zijn gezet voor haar hele creatieve potentieel en het centrale deel van haar grote en enorme puzzel ontbreekt.

Een diepere Hunkering, p. 196-197

Openingsopmerkingen

De energie van het leven kan niet lang in deze gesloten werkelijkheid blijven. Zij is gebonden om iets verderop te zoeken. Zij is bestemd om verder te gaan in haar queeste naar het Ultieme, het altijd blijvende, het onbegrensde, omdat zij heimelijk gedreven wordt door de adem van het Eeuwige.

Oude en vervaagde charme

Een oude en vervaagde charme had nu haar gezicht
En verveelde voor hem haar snelle en curieuze kennis;
Zijn ruime ziel vroeg een diepere vreugde dan de hare.

De charme en vreugde van dit leven is nog gebonden aan de oppervlakten en terwijl het beweegt binnen de grenzen van de Onwetendheid, kan het de ontwaakte ziel niet lang vasthouden. De charme vervaagt en het zoeken naar iets diepers en waarder en blijvend ontwaakt binnenin ons. Aldus zoekt Aswapati nu om verder te gaan voorbij deze betoverende wereld.

Geen uitgangspoort

Uit haar ingewikkelde lijnen probeerde hij te ontsnappen; (pag. 197 begint)

Maar noch een poort van hoorn, noch van ivoor vond hij,
Noch een achterdeur van spiritueel zicht,
Er was geen uitweg uit die droomachtige ruimte.

Aswapati zoekt nu een uitgangdeur uit het doolhof en nevel van deze werkelijkheid. Ofschoon betoverend en boeiend, laat het altijd een spoor van ontevredenheid en frustratie aan het eind. Wat hij echter ontdekt, is, dat deze boeiende op droom gelijkende ruimte feitelijk een gevangenis is, die de ziel vangt in een wereld van verbeelding, waaruit het moeilijk is om tevoorschijn te komen. Er is geen poort, als het ware, uit deze wereld.

De Dood helpt ons niet

Ons wezen moet eeuwig reizen door de Tijd;
De Dood helpt ons niet, vergeefs is de hoop om te sterven;
Een geheime Wil dwingt ons vol te houden.

Zelfs de dood is niet in staat om ons te helpen om weg te gaan, omdat de ziel in deze toestand blijft dralen in deze toestand en haar charme zich steeds weer naar deze wereld trekt. Toch is er een geheime Wil, die ons helpt om deze doorgang te doorstaan.

Ons leven's rustpunt

Ons leven's rustpunt ligt in het Oneindige;
Zij kan niet eindigen, haar einde is het allerhoogste Leven.

Toch kan dit eindeloze cirkelen als een gevangene in deze werkelijkheid niet het einde van onze reis zijn. Het leven moet uiteindelijk vrij breken uit deze gebonden wereld, omdat het getrokken wordt naar het Oneindige. Omdat het leven tevoorschijn gekomen is als een vermogen van de Allerhoogste, moet het haar reis nemen naar haar logische conclusie, die het Goddelijke Leven is.

De Dood is een passage

De Dood is een passage, niet het doel van onze wandel:
Een of andere oeroude diepe drang werkt verder:
Onze zielen worden meegetrokken als aan een verborgen teugel,
Gedragen van geboorte naar geboorte, van wereld naar wereld,
Zetten onze daden na lichaam's val
De oude eeuwigdurende reis voort zonder pauze.

De Dood is alleen incident, een passage in dit grote epos van de ziel. Er is op ons een last van een Wil, die ons dwingt om voorwaarts te bewegen. Door geboorte en dood, van leven naar leven worden we getrokken alsof gebonden aan de energieën, die we in beweging gezet hebben in onze onwetendheid. Aldus gaat onze reis door, totdat we het doel gevonden hebben van onze wandeling, dat het Goddelijke is.

Geen stille top

Geen stille top wordt gevonden, waar de Tijd kan rusten.

Er zijn ruimten en momenten van tijd, wanneer we ons uitgerust voelen en verjongd voelen van de lange en zware reis. En zelfs in rust en slaap gaat de reis door, gedreven door de geheime Wil in dingen.

Magische stroom

Dit was een magische stroom, die geen zee bereikte.

Deze wereld was binnen haar grenzen als een stroom, die stopte zonder de zee te bereiken. Dat is te zeggen, dat het leven in deze werkelijkheid nooit haar weg kon vinden naar de Goddelijke Bron en de grote culminatie van alle dingen.

Wiel van werken

Hoever hij ook ging, waar hij zich ook wendde,
Het wiel van werken rende met hem mee en streefde hem voorbij;
Altijd was er een verdere taak over om te doen.

Waar hij ook ging, vond Aswapati zijn wezen gebonden aan de wet van karma, zijn energieën, die om hem gewonden waren, gaven hem openbarend nog een andere onafgemaakte taak, voordat hij ogenschijnlijk kon weggaan.

Slotopmerkingen

Verstrikt in deze wereld van het grotere leven voelt Aswapati zich verstrikt in een intermediaire zone, waar alles gemengd is en alles half vals, half waar is.

Een rusteloze Zoektocht, p. 197-198

Openingsopmerkingen

Bewegend binnen cirkels, in deze wereld verblijvend, wordt men in toenemende mate rusteloos met onophoudelijke actie zonder een blijvende of werkelijke consequentie.

Een bedrijvig gemurmel

Een slag van actie en een roep van onderzoek
Namen voor altijd toe in die onrustige wereld;
Een bedrijvig gemurmel vulde het hart van de Tijd.

Er was in deze onrustige wereld een constante zoektocht en actie, een bedrijvig gemurmel van het leven, zonder enig werkelijk resultaat of een beslissend einde.

Onophoudelijke beroering

Alles was vindingrijkheid en onophoudelijke beroering.

Het was alsof alles onophoudelijke en mechanisch bewoog zonder enig dieper doeleinde.

Honderd manieren

Honderd manieren om te leven werden vergeefs beproefd:
Een gelijkvormigheid, die duizend vormen aannam
Streefde om te ontsnappen aan zijn lange monotonie
En maakte nieuwe dingen, die spoedig als oude waren.

Er was in deze wereld een drang naar het nieuwe, dat het een creatieve drijfkracht gaf. Maar het nieuwe bleek een nog andere variatie van het oude te zijn. Alleen de uiterlijke vorm veranderde, de ene illusie verwisselend voor een andere, maar het innerlijke bewustzijn bleef onveranderd. Vandaar viel alles terug naar dezelfde oude toestand, alsof zij voor altijd dezelfde akte opvoerden met variaties.

Het denkvermogen misleiden met het idee van verandering

Een curieuze decoratie lokte het oog
En nieuwe waarden poetsten oude thema's op
Om het denkvermogen te misleiden met het idee van verandering.

Het basisthema en het plot van dit leven bleven hetzelfde. Alleen de oppervlakten bleven variëren met verschillende omgevingen en kleuren. Maar de ogenschijnlijke verandering stortte spoedig ineen, omdat de basis hetzelfde was gebleven.

Een ander beeld, dat nog hetzelfde was

Een ander beeld, dat nog hetzelfde was,
Verscheen tegen de kosmische vage achtergrond.

Deze werkelijkheid had duizend manieren om de mens te bedriegen en misleiden.
Zodanig is haar creatieve vermogen van illusie.

Gebonden zielen

Slechts een ander huis als een doolhof
Van schepselen en hun doen en laten en gebeurtenissen,
Een stad van het verkeer van gebonden zielen,
Een markt van de schepping en haar koopwaar, (pag. 198 begint)
Werd aangeboden aan het werkende denkvermogen en hart.

Als een snel veranderende mode was deze wereld als een drukke marktplaats, die
gevuld was met een sfeer van activiteit en objecten en hulpmiddelen om te plezieren.
Het werkende denkvermogen en hart gingen daar alleen binnen om een eindeloze
doorgang als een doolhof te vinden.

Een kringloop, die eindigt, waar het begon

Een kringloop, die uitmondt, waar het eerst begon
Wordt gesynchroniseerd met de voorwaartse en eeuwige mars
Van vooruitgang op volmaaktheid's onbekende weg.

Na een lange omslachtige rondte zouden haar energieën terugkeren naar hetzelfde
punt. Toch werd dit cirkelen rond hetzelfde vlak en in dezelfde groef beschouwd als
een voorwaartse mars naar vooruitgang en perfectie.

Volgend plan

Elk eindschema leidt naar een volgend plan.

Er was nooit een eindresultaat in deze wereld. Er was altijd iets onvervuld gelaten,
ontevreden. Het was als een droom, die nooit eindigde en zich herhaaldelijk liet zien
als een vervolg.

Slotopmerkingen

Aldus bewoog Aswapati zich in deze magische ruimte zonder een gevolg of een
einde.

Een Onveranderlijke Zoektocht, p. 198

Openingsopmerkingen

Veranderend in verschijningen gaat het leven door om een gebied van lijden te zijn. Nieuwe hoop ontwaakt en vervaagt dan. Nieuwe systemen van denken en praktijken en wegen van leven komen en gaan, terwijl het leven doorgaat om gekluisterd te vertoeven door de ketenen van Onwetendheid, die gebonden zijn aan haar voeten.

Nieuwe vertrekken eindigen op als de oude

En toch lijkt ieder nieuw vertrek het laatste,
Geïnspireerd evangelie, theorie's ultieme top,
Verklaart een panacee voor alle Tijds ziekten
Of draagt het denken in zijn hoogste zenit-vlucht
Of trompettert de allerhoogste ontdekking;
Elk kortstondig idee, een vergankelijke bouwsel,
Publiceert de onsterfelijkheid van zijn regel,
Zijn claim om de volmaakte vorm te zijn van dingen,
Waarheid's laatste belichaming, Tijds gouden beste.

Oude vormen van leven en haar instituten vergaan, terwijl ze de weg banen voor de nieuwe. Iedere nieuwe vorm brengt met zich de finaliteit van hoop. Toch lijkt deze belofte te vervagen, terwijl het oprijzen geeft aan nog nieuwe vormen met een verse duur van hoop. Alleen gedurende een kort uur in de Tijd blijft het idee en zijn kracht, ofschoon het claimt om de uiteindelijke en de volmaakte waarheid van dingen te zijn.

Een fragment en niet het geheel!

Doch niets van oneindige waarde is bereikt:
Een altijd opnieuw gemaakte wereld, maar nooit voltooid,
Stapelde altijd halve pogingen op gemiste pogingen
En zag een fragment als het eeuwige Geheel.

Dit zijn maar halve pogingen, die het beeld vangen of de reflectie van de Waarheid vanuit een gedeeltelijke hoek. Het geheel wordt gemist en daardoor achtervolgt het besef van onvolledigheid ons voor altijd. Er wordt een fragment gezien, maar verkeerd genomen voor het geheel. Daarom moet het afgebroken worden en verse pogingen gemaakt om de verloren bladzijden weer te ontdekken van het Goddelijke script.

Onvervulde kracht

In het doelloze toenemende totaal van gedane dingen
Scheen het bestaan een vergeefse noodzaak's handeling,
Een worsteling van eeuwige tegendelen
In een geklemd antagonisme's nauwsluitende omarming,
Een spel zonder ontknoping of idee,
Een hongermars van levens zonder een doel,
Of, geschreven op het kale schoolbord van de Ruimte,
Een futiele en wederkerende som van zielen,
Een hoop, die faalde, een licht, dat nooit scheen,
Het werk van een onvervulde Kracht,
Aan zijn daden gebonden in een schemerige eeuwigheid.

Dwalen in dit gebied lijkt het allemaal een vergeefs werk, een altijd terugkerende handeling, die ons nergens naartoe leidt. Het is, alsof een worsteling van eeuwige tegengestelden plaatsvond op de speelplaats van de Ruimte, of een honger, die nooit volledig gestild is, of een altijd onbegrijpelijk schrijven, dat geschreven wordt door een of andere kosmische schrijver. Het lijkt allemaal een betekenisloos werk in een oneindige Ruimte en Tijd. Een kracht van de Natuur werkt, maar zonder iets te verwerven van blijvende waarde. Het beweegt eenvoudig in eindeloze rondten en cycli van de natuur.

Er is geen einde

Er is geen einde of geen kan nog gezien worden:
Ofschoon verslagen, moet het leven verder worstelen;
Altijd ziet zij een kroon, die zij niet kan grijpen;
Haar ogen zijn gefixeerd voorbij haar gevallen staat.

Er is geen finaliteit, geen eind, dat gezien kan worden. Aldus worstelt het leven eindeloos door, terwijl het eindeloos aan nederlaag het hoofd biedt na tijdelijke en momentane overwinningen. Er wordt haar een kroon getoond, die nooit gewonnen was, die haar nog aanspoort en prikkelt om voorbij haar gevallen staat te kijken.

Slotopmerkingen

Dit is de toestand van schepping en de worsteling van het leven, zolang als het de Goddelijke Waarheid niet gevonden heeft, die het vanbinnen bevat.

Een Grootseheid, die nog niet Bereikt is, p. 198-199

Openingsopmerkingen

Het Leven is een grootseheid, die nog niet gerealiseerd is. Het draagt met zich het zaad van de Goddelijke Perfectie en vandaar is er binnenin ons de aandrang naar Perfectie. Het zaad binnenin ons drijft ons uiteindelijk op de wegen van het leven om te kijken en te zoeken naar wat we binnenin dragen.

Verloren glorie

Er huivert nog altijd binnen haar borst en de onze
Een glorie, die er eens was en er niet meer is,
Of er roept naar ons vanuit enig onvervuld verschiet (pag. 199 begint)
Een door de weifelende wereld nog niet bereikte grootseheid.

Het hart van het leven en het onze draagt de zwakke herinnering van die glorie, die nu verloren is. Er ligt een roep op ons van ongeziene hoogten om het 'onmogelijke' te durven en de perfectie te realiseren, die nog niet verworven is.

Een droom van een grotere gelukkigere sfeer

In een herinnering achter ons sterfelijke besef
Zet een droom door van een grotere gelukkigere sfeer,
Die ademt rond vrije harten van vreugde en liefde,
Door ons vergeten, onsterfelijk in verloren Tijd.

Ofschoon we die hoge staat verloren hebben, waarvan het leven viel, kan het niet volledig uitgewist worden en is gebonden om steeds weer terug te keren, totdat we deze perfecte staat gerealiseerd hebben. Het bezoekt ons in dromen van een grotere, gelukkigere, vrijere wereld, een ideale wereld, die gevuld is met vreugde en liefde.

Een schim van zaligheid

Een schim van zaligheid achtervolgt haar spookachtige diepten;
Want zij herinnert het zich nog, ofschoon nu zo ver,
Haar werkelijkheid van gouden gemak en blij verlangen
En de schoonheid en sterkte en geluk, die de hare waren
In de lieflijkheid van haar stralende paradijs,
In haar koninkrijk van onsterfelijke extase,
Halverwege tussen Gods stilte en de Afgrond.

Het leven is tevoorschijn gekomen uit de Goddelijke Zaligheid en vandaar wordt het natuurlijk aangetrokken tot die Hoge Goddelijke staat van haar geboorte. Vooral nog ver van huis worstelt zij om nogmaals te realiseren wat zij heeft verloren, behalve sporen van herinneringen en een intuïtief geloof in de mogelijkheid van goddelijk

gemak en vrede, schoonheid en lieflijkheid, sterkte en vreugde, die men vindt op haar godgelijke toppen, die liggen tussen die Stille en de afgrond beneden.

Verborgen kennis

Deze kennis houden wij in onze verborgen delen;
Ontwaakt tot een vaag mysterie's appèl,
Ontmoeten wij een diepe ongeziene Werkelijkheid,
Veel waarachtiger dan wereld's gezicht van de huidige waarheid:
We worden opgejaagd door een zelf, dat we nu niet kunnen herinneren
En bewogen door een Geest, die we nog moeten worden.

Deze kennis van een groter zelf van het leven, die we moeten ontdekken en een mee worden, is er al in onze geheime delen. Dit trekt ons op zoek naar een verborgen Goddelijke Werkelijkheid, die nu niet gezien wordt. Eenmaal tegengekomen vinden we het werkelijker dan onze huidige werkelijkheid, waarachtiger dan onze huidige perceptie van de waarheid. Gedreven door de adem van de Geest bewegen we ons naar dat grotere worden.

Godenfase van onze geboorte

Als een, die het koninkrijk van zijn ziel verloren heeft,
Kijken we terug naar enige godenfase van onze geboorte,
Anders dan dit onvolmaakte schepsel hier
En hopen in deze of een goddelijkere wereld
Alsnog te herwinnen van Hemel's geduldige bewaker,
Wat we door denkvermogen's vergeetachtigheid missen,
Onze wezen's natuurlijke gelukzaligheid,
Onze hart's verrukking, die we hebben ingewisseld voor verdriet,
De lichaam's huivering, die we verruild hebben voor niets dan pijn,
De zaligheid, waarnaar onze sterfelijke natuur verlangt,
Zoals een obscure mot verlangt naar een brandend Licht.

In het heden leven we een verminkt leven, een onvolmaakt bestaan. Toch proberen we om nogmaals onze oorsprong te vinden en de bron, die het Goddelijke is en alle perfectie en vreugde, die we zoeken. Het is daar binnen onze ziel als een zaad. We hopen, dat op een dag we inderdaad aan zullen komen bij een staat van goddelijk gemak, een spontane staat van heerlijkheid, die we uitgewisseld hebben voor verdriet en pijn. Zelfs ons lichaam zal deze hogere staat ontdekken van natuurlijke zaligheid, die we nu zo onvolmaakt en onwetend proberen te vinden, die alleen eindigt, terwijl het onze pijn vermenigvuldigt. Als een mot hunkeren we naar dat licht, dat ons denkvermogen verloren heeft.

Een nooit gewonnen overwinning

Ons leven is een mars naar een overwinning, die nooit gewonnen wordt.

Ofschoon het gezicht van de victorie ons nog ontsnapt, gaan we door met ernaar marcheren met hoop en vertrouwen in onze harten.

Slotopmerkingen

De zijne is de grote reis van het leven, het epos van onze ziel's avontuur, die progressief beweegt naar het Licht en de Vrijheid en de Onsterfelijkheid door een strijd tegen juist hun tegengestelden.

Het Gebed en Invocatie van Liefde, p. 199-200

Openingsopmerkingen

Het Leven weigert op te geven. Zij heft haar handen in hoop, terwijl zij zich naar de hemel keert voor haar verlossing. Zij wacht op de uitgebreide en verheffende arm van God om te redden.

Aanbiddende ogen

Deze golf van bestaan, die verlangt naar heerlijkheid,
Deze gretige beroering van onbevredigde sterktes,
Deze lange, verre heerscharen van vooruitstrevende hoop
Heffen aanbiddende ogen naar de blauwe Leegte, hemel genaamd
En zien uit naar de gouden Hand, die nimmer kwam,
De komst, waarop heel de schepping wacht, (pag. 200 begint)
De wonderschone aanblik van de Eeuwigheid,
Die verschijnen zal op de wegen van de Tijd.

In haar onophoudelijke zoektocht naar heerlijkheid en sterkte, die nooit zal vervagen of falen, verheft zij haar ogen van hoop naar de hemelen. Terwijl zij de ongeziene Goden aanbidt, die verborgen zijn in de hogere hemisfeer, hunkert zij naar en wacht op de verlossende aanraking van de supramentale Avatar, verlangt om Zijn schoonheid en glorie te behouden, die zal neerdalen midden tussen het leven en het leven redden uit de klauwen van duisternis, onwetendheid en dood.

Op een dag

Toch zeggen we tegen onszelf om de hoop opnieuw te ontsteken,
“O, zeker op een dag zal hij op onze roep afkomen,
Op een dag zal hij ons leven opnieuw scheppen
En de magische formule van vrede uitspreken
En volmaaktheid brengen in het schema van dingen.

Wij wachten met vertrouwen in de toekomst. We wachten op de Goddelijke Komst, die op een dag zal antwoorden op onze roep en ons aardse leven hervormen. We wachten op de dag, dat alles hier vredig en volmaakt zal zijn.

Een wereld, die om hulp roept

Op een dag zal hij neerdalen naar het leven en de aarde,
Terwijl hij de heerlijkheid van de eeuwige deuren verlaat,
Naar een wereld, die naar hem om hulp roept,
En de waarheid brengen, die de geest bevrijdt,
De vreugde, die de doop is van de ziel,
De sterkte, die de uitgestrekte arm van Liefde is.

We wachten met een gebed op onze lippen en hoop in onze harten, dat op een dag het Goddelijke Zijn koninkrijk zal vestigen hier op aarde. Hij zal komen op onze roep om hulp en onze ziel de vrijheid geven in de Waarheid. We wachten op de nieuwe geboorte, die de vreugde naar buiten zal brengen, die er al is binnen onze ziel en de reddingskracht, die geboren is uit Liefde.

De verschrikkelijke sluier

Op een dag zal hij zijn schoonheid's verschrikkelijke sluier lichten,
Heerlijkheid opleggen aan wereld's kloppende hart
En zijn geheime lichaam dragen van licht en zaligheid.“

Inderdaad zal Hij op een dag dit verschrikkelijke masker van kwaad en lijden en pijn oplichten, dat Hij gesponnen heeft rond Zichzelf en de strevende wereld vullen met Zijn licht en heerlijkheid. Op een dag zullen we Zijn lichaam van Zaligheid behouden, dat nu verborgen is achter het droefgeestige masker.

Slotopmerkingen

Dit is de hoop, die het Leven draagt binnen haar hart, een hoop en een verlangen om bevrijd te worden in de geest en smaak en nogmaals haar verloren glorie en heerlijkheid te smaken.

De Hoop, p. 200-201

Openingsopmerkingen

Er is in het hart van het leven een hoop, dat het op een dag inderdaad getransfigureerd zal worden door een of andere miraculeuze gedachte. Tot dan moet zij strijden en lijden en zwoegen. Zo is de netelige positie van het leven op aarde en van de mens, die gebonden zijn aan schepping's lot.

Zichzelf vinden

Maar nu spannen wij ons in om een onbekend doel te bereiken:

Er komt geen eind aan zoeken en aan geboorte,

Er komt geen eind aan sterven en wederkeer;

Het leven, dat zijn doel wint, vraagt om grotere doelen,

Het leven, dat sterft en faalt, moet opnieuw leven;

Tot het zichzelf gevonden heeft, kan het niet ophouden.

Dit is het lot van het leven om te werken en zich in te spannen naar een doel, dat zij nauwelijks kan bevatten of kennen. Zelfs de dood is geen einde aan haar queeste, die doorgaat door leven en dood en leven na de dood en wedergeboorte. Haar successen bewijzen onbevredigend te zijn en kort. Haar mislukkingen zijn ook tijdelijk, omdat het leven vandaag of morgen terug veert in een vernieuwde inspanning. Het gewonnen geluk zoekt naar grotere vreugde. Zo zal het zijn, totdat het Leven zichzelf ontdekt en haar diepere ziel, die zich achter haar werken verbergt.

Alles moet gedaan worden

Alles moet gedaan worden, waarvoor leven en dood gemaakt werden.

In plaats van teleurgesteld te zijn door het lange werk, zouden we vaste voet moeten vinden en een grotere aspiratie ontwaken en aan het werk zetten, waarvoor het leven en de dood tot bestaan kwamen. Zij dienen beiden een algemeen doel, --- het doel van een progressieve goddelijke manifestatie op aarde.

Is er een einde?

Maar wie zal zeggen, dat er dan zelfs rust zal zijn?

Maar, omdat het Goddelijke Oneindig is, is de manifestatie ook oneindig. Het grote ontvouwen gaat door en zal doorgaan. Het grote verschil is echter, dat het nu ontvouwt door lijden en in onwetendheid, een groter ontvouwen zal bewust zijn, in vreugde en vrijheid en licht naar een altijd toenemend spel van Heerlijkheid.

Diepe borst van God

Of daar zijn rust en handeling hetzelfde
In de diepe borst van Gods allerhoogste heerlijkheid.

Wanneer het leven de Goddelijke Aanwezigheid eenmaal ontdekt binnen zichzelf, dan is het besef van werk en strijd over. In een vergoddelijkt leven vloeit de actie als de adem van God, natuurlijk, spontaan, vrijelijk, en zelfs in actie wordt de lumineuze Vrede van het Goddelijke altijd gevoeld. Rust en actie worden daarom een, omdat het leven niet meer gedreven wordt door het ego, maar door het Goddelijke Bewustzijn en de Goddelijke Kracht, Shakti.

Een hoge staat

In een hoge staat, waar geen onwetendheid meer is,
Is iedere beweging een golf van vrede en geluk,
Is rust God's bewegingsloze scheppende kracht,
Handeling een rimpel in het Oneindige
En geboorte een gebaar van Eeuwigheid.

Het leven kan aankomen bij een staat van complete vrijheid van Onwetendheid en daarbij permanent verblijven in het Goddelijke. Dan is iedere beweging een golf van vrede en heerlijkheid. Dan is rust zelf een oogsten van de creatieve Goddelijke Kracht en actie een beroering in de Oneindigheid van God. Dan is geboorte geen onbewust en afgedwongen proces meer, dat gedreven wordt door mechanische wetten van de natuur, maar een bewuste en gewilde daad, --- de eeuwige onderdompeling in zelfgekozen grenzen van Tijd en Ruimte voor een bijzonder werk.

Zon van transfiguratie

Een zon van transfiguratie kan nog schijnen
En de Nacht kan zijn kern dragen van mystiek licht;
De zelf-opheffende, zelf-beproevende paradox
Zou kunnen veranderen in een zelf-lumineus mysterie,
Het imbrogljo in een vreugdevol wonder. (pag. 201 begint)

Zelfs nu, hier op aarde, kan het leven getransfigureerd worden door het supramentale Bewustzijn, dat het Licht bevrijdt, dat verborgen is in de kern van de duisternis, die ons aardse leven omgeeft. Dan zullen de conflicten en tegenstellingen van het leven veranderen in een harmonieuze omarming van tegengestelden, eerder een eeuwigdurend mirakel dan een chaos en verwarring.

Haar onsterfelijke gezicht

Dan kon God hier zichtbaar zijn, hier een vorm aannemen;
De geest's identiteit zou ontsloten zijn;
Het Leven zou haar ware onsterfelijke gezicht openbaren.

Een getransfigureerd leven zal de goddelijkheid openbaren, die erin verborgen is. Deze Goddelijke Aanwezigheid zal dan direct ons leven hervormen in iets, dat waar en mooi en onsterfelijk is.

Slotopmerkingen

Dit is de hoop, de transfiguratie dankzij de aarde. Zo zal het zijn als de supramentale zon op het leven schijnt en haar kern doordringt en haar manier om te zijn hervormt.

De Huidige Werkelijkheid, p. 201

Openingsopmerkingen

De huidige werkelijkheid van het leven is echter zeer verschillend. Het is een grote valsheid, die een grote waarheid bedekt. Totdat die waarheid gevonden is, gaat het werk en de strijd door.

Huidig lot

Maar nu is een termijnloos werk haar lot:
In zijn wederkerende decimaal van gebeurtenissen
Zijn geboorte, dood onophoudelijke iteratie's punten;
Het oude vraagteken plaatst kanttekens bij iedere voltooide bladzijde,
Ieder volume van haar inspanning's geschiedenis.

Maar ondertussen is er het werk en de worsteling met een processie van gebeurtenissen, die de mars van de Tijd draagt. Het lijkt als een eindeloze herhaling en vermenigvuldigende vragen met geen uiteindelijke antwoorden.

Een mank lopend Ja

Een mank lopend Ja reist nog altijd door de eonen,
Vergezeld van een eeuwig Nee.

Er is zonder twijfel enige vooruitgang, maar het is te langzaam en vaak van korte duur, alsof een gigantische ontkenning voortdurend loopt om al onze hoop tegen te werken.

Eindeloos spel

Alles lijkt vergeefs, toch is het spel eindeloos.

Dit alles neigt de mens te ontmoedigen. Het heeft groot geduld nodig en doorzettingsvermogen om hier een goddelijker bestaan te bouwen, maar mensen's hart is te ongeduldig en neigt te snel vermoeid te raken van dit spel der spelen.

Altijd cirkelend wiel

Onverstoorbaar draait het altijd cirkelende Wiel,
Leven heeft geen inzet, dood brengt geen bevrijding.

Het wiel van het leven lijkt eindeloos te draaien om dezelfde spot met kleine variaties. Er lijkt geen werkelijke betekenis te zijn en zelfs de dood garandeert geen gelukkiger staat.

Enige ontsnapping

Als een gevangene van zichzelf leeft het wezen
En behoudt zijn futiele onsterfelijkheid;
Uitroeiing wordt hem ontzegd, zijn enige ontsnapping.

Ofschoon er in ons een onsterfelijke ziel is, lijkt het van geen nut te zijn voor het leven hier. Het is zelf een gevangene in zijn eigen huis met geen vermogen om het schema van dingen te veranderen. Er is geen ontsnappingsdeur, geen gemakkelijke manier om op te houden om te bestaan.

Dwaling van de goden

Een dwaling van de goden heeft de wereld gemaakt.

Het is dan alleen natuurlijk om te geloven, dat deze wereld een dwaling is en wanneer de goden bestaan en een zegje hebben in de schepping, dan is het een fout, die door hen gemaakt is.

Gelijkmoedige Getuige

Of gelijkmoedig kijkt de Eeuwige naar de Tijd.

Of misschien is wat we als God noemen, eenvoudig een of andere eeuwige getuige met geen vermogen of wil om een verandering te bewerkstelligen.

Slotopmerkingen

Dit zijn de gedachten en filosofieën, die opspringen, wanneer het leven werkt in deze toestand. Het is niet onze uiteindelijke waarheid, maar het denkvermogen en hart zijn gevangen in deze staat van onvolmaaktheid en het lange werk, dat nodig is voor de transformatie, zou best een cynische en verloren hoop kunnen zijn, tenzij hij kiest om verder te gaan, om dieper te duiken en een grotere Waarheid te ontdekken, zoals Aswapati doet.

EINDE VAN CANTO ZES

Slotopmerkingen voor Canto Zes

Dit Canto gaat over een tussenliggend stadium, waar de evolutie doorheen gaat. Het is een stadium, waar hogere emoties en voorstellingen in het spel komen door het wezen uit de modder en het slijk te trekken van de lagere vitale natuur. Het is een leven, dat niet alleen meer gecentreerd is rond voedsel, paren en slaap. Er is hier een roep om verandering en in antwoord op deze roep zijn er voorbijkomende glimpen van een hoger en mooier leven. Maar deze voorbijkomende glimpen bekijken niet, noch hebben zij het vermogen om ons aardse bestaan te transformeren. Zij komen om ons hoop te geven en een belofte van de toekomst.

Maar dan keert het werk terug en het lijden en de pijn worden nooit werkelijk weggevaagd. De diepere oorzaken van onze misère blijven, terwijl we met hoop wachten, dat op een dag dingen zullen veranderen en het leven perfect zou worden. Dit hunkeren kan zich verdiepen en een deur openen naar een of andere grotere hoogte. Of anders kan het ongeduldige hart zich spoedig vermoeien en opgesloten raken in een gevangenis van wanhoop, totdat de hand van de Genade het eruit trekt.